

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

Dr. E. VEJVODA,
ZUBNÍ LÉKAŘ,

334 v. 72. ul. - New York.

Úřadovna otevřena od 9 hodin ráno do 8 hodin večer, též v neděli. Úplně bezbolestné vyplňování zubů zlatem, zlatem-platinou neb stříbrem moje specialita. Částečným neb úplným chrupům bez podkladu, t. zv. Bridge Work, věnuje se zvláštní pozornost. Úplně neb částečně chrupy na tmelovém, zlatém neb platinovém podkladu.

Sborník Sokolský

na rok 1896

pokud zásoba stačí prodává za 25ct. jednatel výkonného výboru N. J. S.

Oznamujte...
 v Sokole.....
 Americkém..

Bližší sdělí:

F. LIER,
 410 E. 71st St.,
 New York.

Oznamujte

V SOKOLE AMERICKÉM.

Bližší sdělí F. Lier,
 410 E. 71st St.,
 New York.

.....Nákladem.....

—vydána byla—

ústředního
 výboru
 Východní
 župy
 v New
 Yorku—

Nejnovější sbírka
Sokolských písní.

1. sešit po 3 centech

zasílá na požádání každému veselému Sokolu jednatel ú. v. Vých. župy

JOS. A. KNEDLHANS,
 420—424 East 71st St.,
 NEW YORK CITY.

N. B. — Každý kdo si přeje objednat jakýkoliv počet zpěvníků, nechtě zašle předem peníze v poštovních známkách jeden a dvoucentových.

Bratři Sokolové!

su výpravčímu Sokola Amerického,

Jakmile se přestěhujete, oznamte laskavě ihned novou svou adresu

FR. LIEROVI,
 410 E. 71st St., New York City.

EMIL POLAK,

1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje a potřeby sokolské, střelecké a spolkové vůbec, klobouky a čapky pro pány a chlapce, dětské i chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro pány, kufry, vaky, torby, peněženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

KNIHY

u výk. výb. N. J. S. na skladě:

Tyrš Mir., Dr.: Základové tělocviku ..	\$1.00
Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř.....	.10
Jindřich Fuegner. Životopis10
Vaniček Kar.: Sokolstvo, jeho směr a cíl Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné. Obě za.....	.03
Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná cvičení ve starém věku65
Kožíšek Fr.: Cvičební večery na hrázdě.....	.12
„ „ 100 příkladů cvičení prostých18
Hron Karel: O cvičební soustavě....	.20
Mendík Jan: Povelky ku podrobnému procvičení poř. cvičení.....	.05
Scheiner Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči dra. Mir. Tyrše. Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.....	.25
Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2..	.25
Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy, I. bez nářadí15
Klenka Jos. Těl. hry. II. S nářadím..	.25
Hanušová Kl.: Dětský tělocvik.....	.20
„ „ Hry míčem pro veselou mládež.....	.15
Horálek F.: Pérem Sokolím; seš. 1—4	.20
„ Na přední stráž.....	.05
Sládek Jos. V.: České písně.....	.05

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá vyplacené jednatel výk. výb. tomu, kdo při objednání pošle výše udanou částku buď ve známkách, nebo poukázkou poštovní.

Jan Černý, 437 E. 71st St., N. Y.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXIII.

NEW YORK, 15. LEDNA 1901.

Číslo 1.

Předplatné pro členy na rok.....50c.
Pro nečleny.....50c.
Do Čech na rok.....1 zl. 50 kr.

ORGÁN NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Pofadatel: Dr. K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
Tiskárň a výpravčí: F. Lier, 410 East 71st Street,
New York, N. Y.

Listárna redakce. — Přispěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího. — Přestěhování nechť oznámí výpravčímu předsidlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy nechť oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

K novému roku. — Čemu se u nás nerozumí. — Sokol Americký. — Příklady šermu bodmo. — Několik slov o tom nešťastném návrhu. — Zpráva náčelníka župy Vých. za 3. čtvrtl. 1900. — Sokolské epistoly. — Oslava 10leté činnosti Sokola Tábor v Chicagu. — Dopisy: Z Omahy, Chicaga, Wilson, Westfield, New Yorku, Long Island, So. Omahy, Baltimore a Clevelandu. — Zápisy o schůzích v. v. N. J. S. — Fin. zpráva jed. N. J. S. za měsíc prosinec a různá oznámení.

K novému roku.

Vstoupili jsme v nový rok a s ním nastupuje náš „Sokol Americký“ triadvacátou pouť svou mezi bratry, roztroušené po rozlehlých pláních Spojených Států. Není to dnes první cesta jeho, znám jest již dlouhou řadu let mezi námi a zajisté dychtivě očekáván a vítán pokaždé těmi, kdož společný úkol náš i za úkol svůj pokládají.

Stojíme na prahu nového roku a co více, na prahu nového století. Nepochybuj nikdo z nás, že udalost to významná. Úkol náš jest těžký a nedá se uskutečniti každé přání naše rychle tak, jak žádoucně by bylo. Jen pomalu lepší se poměry naše a v roce mnohém pokrok náš sotva znatelný jest. Než, to nesmí nás nikterak zstrašiti neb zastaviti na cestě pokroku, ba naopak, k práci úsilovnější ještě pobádati nás má a čerpající ze života minulého, obrnění zkušenostmi, tím rázněji cestu raziti máme vznešeným ideám, jež společnými se stávají všem vzdělaným národům, pro něž výchova tělesná stává se nutností a v mnohých případech i potřebou k zachování snah národních. Pravdu toho dokázaly udalosti již přemnohé.

Zkušenosti nabyté buďtež nám vždy nejlepším a nejvydatnějším vodítkem v dalším konání našem. Těch čerpáme každým rokem víc a více a i jen při prostřední prozíravosti snadno poznáme, které z pokusů činěných úkolu našemu prospěšnými a které škodlivými byly. Učiti se a to stále učiti se, budiž heslem našim. Zastaviti se na pochoďu jednou již započatém znamenalo by tolik, co jíti zpátky, netečnost k vývinu věcí budoucích, ponechání jich osudu, jen náhodě pouhé, znamenalo by úpa-

dek mravní i hmotný pro nás všechny. V tom ohledu každý jednotlivec měl by úkol celku za svůj vlastní považovati a kde toho potřeba, dobrou radou i skutkem nápomocen býti.

Nejsme ještě tak daleko, nepokročili jsme tolik, bychom říci mohli, že spokojeni jsme s výsledkem vši práce naší. Poslední rok činnosti naší neuspokojil nás v té míře, jak bychom si toho byli přáli. Poukázali jsme často na potřeby naše, kárali a chválili dle toho, co čeho zasluhovalo, však zdá se, že snahy naše pochopeny nebyly. U nás tak nerado se věří.

V odkazu svém zanechal nám Tyrš naučení: Jen tam, kde věc k těm koncům dovedena, že netřeba porovnání se vsí cizinou se ostýchat a bát, jen tam dostáno úloze v životě národa a vsí snaze vytknuté. Kdo méně chce, jakoby nechtěl nic. My tak daleko ještě nepokročili a proto nutno mnohé doháněti.

Pravili jsme, že zkušenosti nabyté mají nám býti nejlepším vodítkem a nyní přiznati se musíme, že právě ze zkušeností nabytých přišli jsme k poznání, že u nás ještě mnoho, ba velmi mnoho toho, co nešvarí život náš, co tomu pravému pokroku a vývinu tělesných cvičení spíše překáží, než prospívá. Mnoho příčin a podnětů k nespokojenosti zavalil nám průběh udalostí posledního roku a proto námi tak mnohé slovo proneseno, jež mnohdy i trpké, však přec jen upřímně míněno bylo. My nedospěli ještě na ten stupeň dokonalosti, bychom v konání svém za nedotknutelné považovati se právo měli a se stanoviska toho poblížme i my na vše veřejné konání naše, ať prováděno pak již kýmkoliv.

Časopis náš zahajuje triadvacátou svou roční pouť a přináší s sebou i upřímná přání, jichž uskutečnění nemálo by nám prospělo.

Na prvním místě ovšem přáli bychom si větší porozumění i pochopení snah našich a to i mezi příslušníky našimi. Není ještě každý Sokol tím, čím Sokol býti má. Není každý bratr bratrem a smutná pravda, mnohého to bratrství až pálí.

Po dvaadvacet let přinášel list náš posudky a úvahy o tom, jak pravého Sokola, pravého bratra sobě představujem a jakým býti má, by jména toho opravdu hoden byl. Leč účinky všeho toho psaní nedospěly k tomu stupni, na němž bychom rádi Sokolstvo česko-amer. viděli. Není nám tajno, že nejen celek, ale často i jednotlivci v mnohých případech těžce zápasiti musí s uhájením vlastních potřeb životních a že i při nejlepší vůli nemohou vykonati pro dobro sboru tolik, mnoho-li sami

sobě by si přáli — a sbor mnohý opět v tísní neschopen jest dostáti úkolu svému. Než, právě v těchto případech nutno napnouti veškeré síly naše. Naším členům, členům sborů sokolských, mohl by se přičiněním opět zase jen členů lépe si stojících zmírniti v mnohých případech a to velmi často, ten namahavý a trpký shon potřeb vezdejších. Lid náš není nevděčný. Věříme, že nejkrásnější projev bratrství záleží ve skutecích a ne slovech uhlazených a mylně vykládal by si bratrství ten, kdo domníval by se, že pouze ve schůzích neb při cvičení zachovávati se má.

Nám nejvíce škodí, že bratří "neodvislí" nedovedou se vpraviti do poměrů našich a že velké většině z nich notná dávka pochopení zásad našich uklouzla. Poměry naše, obcování ve schůzích i ve veřejném životě nejsou tak upjaté jako v "zemích koruny" atd., leč to mrav zdejší a ne zásluha a výsledek působení našeho. Chceme-li tvrditi o sobě, že Sokolstvo tvoří jednu velkou rodinu, pak nevyhnutelně i povinností naší, by jeden na druhého co člena rodinného svazku pohlížel a tím přiblížime se též i co nejbliže k zásadám učení o lidskosti, jež co lidé sami vyznáváme.

Úkol náš jest vážný a těžce nesem, když pozorujeme snahu mnohých, jež nese se ku všemu jinému, než k čemu obrácena by býti měla. Výsledek toho bývá pak často též ten, že bratří dobré vůle přestávají věřiti v možnost lepších úspěchů a z mnohého čilého pracovníka stává se trpný pozorovatel a po čase lhostejný člen sboru našeho.

U nás málo si vážime dobrých pracovníků a proto se jich nám též stále nedostává. Nejsme sice pro to, by každý dobrý čin jednotlivců hned do nebe vynášen byl, nechcem nikoho si "rozhýčkatí", než uznání dáti máme i těm, kdož plně si ho zaslужují. Mezi námi stává se však často, že chvast planý zdá se nám důležitým a původce jeho rychle na hrdinu dne povyšujem, práci opravdovou však zhusta přehlédneme. Za souzení takové často škodu neseme a málo prospěje to k očistě naší. Více opravdovosti, ryzosti a rozmyslu by nám neškodilo.

Devatenácté století bylo tak zvaným stoletím osvěty a pokroku. V něm i nauka tělocvičná došla svého uznání, ač ne všude úplného pochopení. Čím aneb jak nazývati se bude století dvacáté? Doufejme, že lepší bude svého předchůdce a že i tužby naše rychleji uskutečnění svého docházejí budou. Bylo by ovšem pošetilé ponechati běh záležitosti naší pouhému času a náhodě, a spolehati se na pomoc slov pouhých, bylo by nerozumné. K činu přikročiti musí každý, skutky samotné jenom mohou dokázati, že slovo skutkem se stalo. K získání přátel a podporovatelů učení našeho třeba skutků účinných a těch bude-li na příště dosti, jistě že lépe se nám povede.

Proto pryč se vši pohodlností a chop se již jeden každý opravdově svěřených ti úkolů, nečekej na pochvalu ni lichocení, ale vystup co pravý muž. Nechť netřeba nám poslouchati ni psáti stále ty stejné a stále se opakující stížnosti. Co můžeš každý vykonati dnes, to neodkládej na zítra a jistě spíše cíle svého dojdem.

Toť přání naše, projevené nepokrytě na počátku tohoto roku i století a v naději, že vyplnění jeho se dočkáme, platí dalšímu pokroku našemu jakož i zvýšenému úsilí a činnosti, naše Na zdar!

Čemu se u nás nerozumí.

Dva příklady soustavy naší.

Poměry naše utvářily se tak, že ve všem a všude odkázáni jsme na práce cizí, nemajíce ani toho nejmenšího spisku tělocvičného, který dokazoval by, že mezi námi Sokoly česko-amer. též trochu té tvůrčí síly, již nevyhnutelně zapotřebí všude tam, kde na vzdělání nároky se činí a kde i jistá dávka odborného vzdělání býti musí, má-li to neb ono učení s úspěchem půdy dobývati. U nás až dosud té tvůrčí síly není a snad jako na truce nedělá se skoro nic v tom směru, bychom nějaké si odchovali.

Ale proč a nač? My to nepotřebujeme. Chceme-li míti něco původního, třeba jen tak v časopisu našem, pak pozveme si někoho z Čech, — zaplatí se mu pár tisíc a on nám při té příležitosti též něco napíše. A co takto získáme, to je nedotknutelné — vždyť to stálo dollary a tolik dollarů a ty jsou v Americe posvátné.

Chraň se pak, bratře, kdybys něčemu nemohl rozuměti aneb něčemu rozuměl jinak, vyjítí s tím na denní světlo. Jednou již to napsané, řeklo se již, že to O. K. a ty teď jednoduše musíš tomu věřiti, jako věrný křesťan věří ve víru svou, aniž dovolil si kdy o některém článku víry své pochybovati. Takým musíš i ty býti, jinak hřích spášeš veliký.

U nás není zapotřebí, by někdo lámal si hlavu a přemýšlel třeba jen o shodnosti různých článků naší soustavy. O něčem novém, u nás dosud nezvyklém přemýšletí, dokonce radno není. Nepřemýšlí o záležitostech tělocvičných ani mnohý z těch, jichž povinností zdá se, že to jest, a nač má se do záležitostí takých plésti osoba třetí.

Na neštěstí máme však mezi sebou nespokojence, kteří stále něco kutí, kteří jen tak zlehka v štourání zastaviti se nedají. Těm ovšem časem poví se, zač jest toho loket a mnohý z nich dá nám pak pokoj na nějaký čas. Hůře dopadá to s těmi, kdož nedají se tak lehce zaraziti, — ti schopni jsou trápati jiné svými náhledy až k omrzení.

Jsem sám jeden z těch věčných nespokojenců, však nevěřím, že kdyby nás i více bylo, — tak nejméně sto, že utrpěl by tím celek v tom nejmenším. Naopak, i mezi kapry, aby nezlenili přes míru, pouštějí se štiky a ve vodách takých bývá pak živo. Ani nám neškodí nikdy, pakli hladina klidu našeho se rozčeří, — uchrání se tím před hnilobou.

Než, trochu blíže k věci. Činím zmínku o soustavě — o jednotlivých částech a shodnosti jich dohromady. Dle toho mám asi namířeno na soustavu a měl bych psáti věcněji. Hned to bude, hned, jen co si zapálím.

Nedá se upříti, že v češtině jsme na tělocvičné spisy velmi chudí. Co soustavy naší se týče, tu máme „Základy tělocviku“ a pak spisek upravený genialním cvičite-

lem a badatelem K. Hronem, který vydání své práce se nedožil. Ve spisu „O cvičební soustavě“ ponejprv podán nám celkový přehled soustavy naší, upravený dle učení Tyrše. As za dva roky po vydání tohoto spisu rozebral znovu celou soustavu společný cvičitel N. J. S., br. Mendík, uveřejniv důkladné pojednání o soustavě naší v ročníkách 1895—1896 Sok. Am.

Br. Mendíkovi nemůže nikdo upřít, že by nebyl odborníkem a důkladným znalcem české soustavy tělocvičné. On dokázal nám sám prací svojí, již podal způsobem co nejpochoptelnějším pro každého, že rozumí povolání svému. Než, není nikoho na světě, by v podobných pracích byl neomylný a by nepodlehla kritice jiných. Ani sám br. Mendík nepřál si, by slepě věřilo se vše, co on napíše, nýbrž zřejmě podotkl: Pracuji všude k tomu, by se porovnávalo a přemýšlelo a nikoli bez rozmyslu věřilo.

První snad, kdo tohoto práva použil, byl br. Jan Moravec. V odpověď jemu obhájil br. Mendík své výmyky, s jichž výkladem br. Moravec nesouhlasil, za to však co týkalo se podporu o pažích a visu o pažích, doznal br. M., že na zavedení názvu toho (visu o pažích) nese malou vinu. Otázka ta usnula a až v cvič. běhu přišla znovu k řešení. Práním nás všech jest zajisté, bychom užívali názvů jednotných a ne bychom u různých sborů i různých názvů pro jednotlivé výkony užívali. Kdo šel by přísně dle výkladů br. Mendíka, ten užíval by názvu vis o pažích, kdo držel by se toho, co určeno ve cvič. běhu, užíval by pro stejný výkon názvu podporu o pažích. V tom ovšem jest velký rozdíl, o jehož vysvětlení tuto se pokusím.

Názvu vis o pažích mělo se užívat proto, poněvadž názvu podporu o pažích neodpovídalo by ve výměru vzepření vzklopmo, tak často užívané a z podporu o pažích konaného. Výměr vzepření zní: Vzepření koná se z visu v podporu neb sed a sice vzpírací silou končetin svých nad náradí, hlavou napřed.

Než, podívejme se, jak počínal si Tyrš a jakého názvu užil pro stejný tvar. Již v „Základech“ nazývá jej Tyrš „p o d p o r o z á l o k t í.“ Ovšem co Tyrš určil, mnohé časem přeměněno a tak stalo se s tímto podporem. V opravárenské horečce vynášeli mnozí, že podporu ten neodpovídá vzepření vzklopmo, vzepření kmihem, neb vzepření u předkmihu, jež my z podporu toho děláme a proto se mu dal název vis o pažích. Než brzy seznalo se, že opravou tou učiněna špatná spekulace, an vis ten neodpovídal opět jinému druhu cvičení a v nejnovějších spisech, uznaných Č. O. S., říká se opět podporu o pažích, tak jak hned z počátku se dělo.

Definice podporu, jak Hronem naznačena, zní: Podporem v tělocvičném smyslu slova rozumíme podporu o pažích neb jednotlivých částech jejich. Podporu prostých rozeznává Hron pět na rozdíl od „Základů“, kde pouze čtyři se uvádějí. Rozeznává Hron podporu o záloktí a o pažích, jichž výměr rozdílný. V „Základech“ pouze stoj o pažích se uvádí. Výměr pro vis máme: Vis prostý, jestliže buď jen za ruce neb nohy (těl) jsme zavěšení. Vis smíšený, pakliže za obojí, t. j. ruce i nohy zavěšení jsme.

Dle toho podporu o pažích zůstává podporem a nemůže nikdy visem slouiti. Přejed z podporu o pažích ve vzpor dá se snáze srovnati se vzepřením, než ku př. vis o pažích a kotoul z visu o pažích opět do visu o pažích neb do vzporu. Vzepření a vzpírání — mnoho-li rozdílu v tom? Z podporu o předloktí vzpíráním ve vzpor přicházíme, i z kliku do vzporu stejným výkonem přejdeme. Je-li záhodno výměr některého cvič. druhu opravit, pak jest to spíše vzepření, než cokoliv jiného. Mezi podporem a visem musí býti nějaká hranice a bod, v němž změna jich k platnosti přichází, musí býti mezi námi stanoven.

Při výměru vzepření udává se též, že pomocí vzpírání síly, případně i švihem nohou neb trupu vždy hlavou napřed v podporu přecházíme. Nuž, při vzepření vzklopmo z podporu o pažích vyhovujeme podmínkám těmto v každém ohledu, a nebýti toho, že určuje se při vzepření též, že z visu diti se musí, nestávalo by žádných pochybností, zda podporu o pažích jest podporem, či visem.

Podívejme se však, jak počínají si nejpřednější cvičitelé v Čechách. V nejnovějším spisku „Cvičební večery na bradlech“, jež zařaděny jsou v seznamu knihovny cvičitelů sokolských, provádí se: V z p o r v z k l o p m o z podporu o pažích, — u zákmihu v z p o r z podporu o pažích, — u předkmihu v z p o r z podporu o pažích. Dle br. Mendíka nazývá se vzpor vzklopmo z podporu o pažích „v z e p ř e n í v z k l o p m o z v i s u o p a ž í c h.“

Dle toho možny jsou pouze dvě věci. Buďto jest mezi v z p o r e m v z k l o p m o a v z e p ř e n í m v z k l o p m o podstatný rozdíl a sice: 1) buď vzpor vzklopmo znamená způsob změny podporu a vzepření vzklopmo znamená opět přechod z visu do podporu provedený dle pravidel pro vzepření vyměřených, neb 2) jest vzpor vzklopmo a vzepření vzklopmo jedno a to samé, jak z výkladu br. Mendíka vysvítá, pak ale výměr pro vzepření není správný.

Tím myslím, že přivedl jsem čtenáře tohoto až k jádru samému a zbývá pouze rozluštit, který z těchto dvou případů odpovídá pravdě. Úkol ten měl bych přenechati někomu jinému (těm, kdož nedávno tvrdili, že soustavě nerozumím), vím však příliš dobře, že žádný bychom se vysvětlení toho nedočkali a cvičitelům dobré vůle zůstalo by nadále hádankou, co podporem a co visem nazývati máme a proto dodávám:

P o d p o r o p a ž í c h j e s t p o d p o r e m a n e v i s e m ; v z p o r v z k l o p m o z p o d p . o p a ž í c h z n a m e n á s p ů s o b , j a k ý m p o d p o r m ě n í m e a n e v z e p ř e n í . D e f i n i c e v z e p ř e n í j e s t t e d y s p r á v n a , j e ž t o n e v z t a h u j e s e n a v z p o r v z k l o p m o z p o d p . o p a ž í c h .

Z uvedeného vysvítá, jak opatrně si při výkladu soustavy naší počínati musíme. Co uvedl jsem tuto, nevztahuje se pouze na vzpor vzklopmo, ale i vzpor u zákmihu a j. U nás činil se však v uvedeném malý rozdíl, následkem čehož povstávalo často nedorozumění.

Jiný případ, pro který sám jsem notnou porci pokárání sněsti musel, jest, kde užívá se názvu přemyk

v případě, kde názvu toho po některém vzepření užíváme.

Ve skutečnosti máme mnoho tvarů, pro jejich pojmenování užití můžeme různých názvů a to nejen na hrazdě, ale i na koni na šíř a všech jiných náradích. Ku příkladu přemýk z podporu v předu jest dle br. Mendíka toč spojená s odskokem. Na koni na šíř můžeme stříž odbočmo nazvati: z podp. jízdo v pr. přešv. odnož. v pr. na zad a přešv. únož. v l. napřed spojitě čili současně — a příkladů takých dalo by se vyjmenovati ještě více.

Mám však v úmyslu na místě tomto pojednati ještě o přemýku a ostatní ponechám si na pozdější dobu.

Definice přemýku zní: Přemýky zoveme přechody z visu podporem ve vis neb stoj na zemi, při nichž podobně jako při výmících nohama napřed, však bez dotyku o náradí přes toto se přenášíme.

To přimělo některé cvičitele, že počali vykládati, že z podporu přemýk konati se nemůže. Činil tak i poslední cvičitel N. J. S. a po něm učí tomu přítomně i mnozí z cvičitelů našich, dokazující, že Hronova soustava dnes všeobecně uznávaná, změnu tu vyžaduje. Co mě se týče, jsem náhledu opačného a tvrdím, že cvičitelé ti Hronovy práce málo četli aneb jim nerozuměli. Nevím ještě, jak zachoval se cvičitel Sokola pražského, V. Pexa, od něhož pochází nejnovější cvičební večery na hrazdě, kdež bezpochyby též o přemýkách se jedná, to však nepřekáží mi ani v nejmenším, bych tvrzení své neodůvodnil tím, co sám Hron napsal v čase, kdy na soustavě pracoval a co žáci jeho v letech ještě pozdějších napsali.

V čase, kdy Hron na soustavě pracoval, a spíše pravdě podobno, když s ní již hotov byl, uveřejňoval též v Sokolu cvičební večery, v nichž z podporu přemýky provádí. Že by byl Hron přehlédl pravidlo o přemýku stanovené v jeho vlastní práci, to zdá se pravdě nepodobné. Přehlédneme-li další příklady cvičební v Sokole r. 1895 uveřejněné, tedy již po Hronově smrti, kdy soustava jeho již i nám dobře známa byla, tu setkáváme se s přemýky z podporu opět a přec v čase tom společný cvičitel náš vykládal, že přemýk takový přemýkem není, ač v Čechách jinak tomu rozuměli.

Kdybychom drželi se přesně výměru přemýků, pak dělali bychom je museli pouze z visu. Děláme-li přemýky též z podporu, pak ani v nejmenším nejsme nuceni výměr přemýku předělávati, ten správným úplně, však těm, kdož rozuměti tomu nemohou, musíme to vysvětliti a to opět pomocí pravidel naší soustavy.

V soustavě naší činí se též zmínka o všelikých pohybech přiřazených, o dopomoci a pak přechodech z podporu ve vis. Čeho my k vysvětlení si přemýků z podporu potřebujeme, jsou tyto přechody z podporu do visu.

Přechody z podporu do visu netvoří žádný druh cvičební, jsou pouze naznačením způsobu, jak ve vis neb na zem z podporu přejdeme. Br. M. počítá mezi ně i mnohé seskoky s náradí, leč doznává, že mezi ně nepatří any mnohé odvozeny jsou z druhů cvičebních a tvoří následkem toho nějaký tvar. O tyto seskoky se mně nejedná, myslím pouze přechody z podporu a z nich vy-

bírám jeden opět, jemuž říká se spád na zad. A co chci s tímto spádem?

Nuže, konáme-li přemýk z podporu, tu dle výměru pro přemýky nejprve přejíti musíme ve vis. Toho docílíme tím, když vykonáme spád na zad, z něhož vlastní přemýk teprve počíná. Konáme-li z podporu v předu přemýk předem, tu nejprv spád na zad do visu vznesmo neb visu střemhlav provedeme a pak přemýk následuje. Kdyby spád na zad byl tvarem, pak ovšem nemohli bychom přemýk z podporu dělati, jelikož přemýk takový přestal by býti tvarem a stal by se sestavou. Poněvadž ale spád na zad tvarem není, zůstává přemýk takový zase jen přemýkem a ničím jiným. Spád na zad jest zde pouze ku pomoci, by přemýk vykonati se mohl.

Snadno mohl by se vyskytnouti někdo s tvrzením, že spád ten musel by být jmenován a že muselo by se říkati: Z podporu v předu spád na zad do visu vznesmo — přemýk. — Ani toho není třeba. V soustavě naší máme pohyby větších rozměrů, než jest spád na zad a přec jich neudáváme v případech, nejsou-li samy o sobě tvarem a jsou-li ku provedení některého tvaru nevyhnutelně potřebné. Ku př.: Z náskoku vzepření vzklopmo vzadu (dle Kožíška cukem v zadu). Zde naskočili jsme do visu v předu a nemůžeme tedy vykonati vzepření cukem vzadu. Kdo jest praktický, lehce si pomůže. Přejde pomocí průvleku do visu vzadu a překážka jest odstraněna. Průvlek tento též nejmenujeme a nejmenujeme při cvičení podobných pohybů více a není tedy ani zapotřebí, by při přemýku, o nějž se zde jedná, spád na zad jmenován byl.

Tak vysvětluje si soustavu laik i odborník a proto každý jiný výklad jest jen překrucování stávajících pravidel, jež jenom zmatky působí, zrovna jako u podporu o pažích jsme seznali. Někdo popletl si různé způsoby, kterými podporu měniti můžeme a udělal z něho (z podp. o pažích) vis, jen aby odpovídal vzepření, čímž způsobena velká motanice s jinými druhy cvičebními. U přemýků popletli si opět mnozí, co jest to tvar a co způsob, jak v některý tvar přejdeme a udělali z přemýku toč s odskokem.

U nás máme podobných nedorozumění ještě více a mnohá otázka čeká na rozluštění, či spíše na vysvětlení. Činí-li tak jednotlivci, tu mnohý pochybuje o výkladu a tvrzení jeho. Otázek těchto všimati by si měla více ta naše „technická komise“ (?), než zdá se, že na podobné věci nedostává se jí času — neb něčeho jiného. Uvidíme!

Podarí-li se mi vzbuditi větší zájem o otázky tyto, budu spokojen úplně. Jisté kruhy jsou toho náhledu, že nejsme oprávněni k výkladům nějakým, ano v soustavě vše nám vyloženo spol. cvič. I tenkrát, kdyby nebylo ve výkladu tom chyb žádných, záhodno jest jednotlivé části soustavy opakovati znovu a tím více potřebujeme toho, ježto výklad spol. cvič. není všude správný, jak sám jsem dokázal. Věřiti pak v něco jen proto, že osoba povoláná a placená tak řekla neb napsala, není ještě vždy rozumné, protože máme též věděti, proč tomu věříme, a proto že úkolem naším není naučiti se z paměti odříkávati články soustavy naší, nýbrž dovésti vy-

ložiti a vysvětliti články ty. Mezi uměním něco odříkati a uměním obsah toho vysvětliti — v tom veliký jest rozdíl. — Na zdar!

A. Haller.

Sokol Americký.

— Náhodná smrt stihnuvší Sokola Antonína Kmenta, člena T. J. S. v Omaze, vyvolala z našeho středu jednoho z nejlepších našich pracovníků v řadách Sokolstva amerického. Sokola Kmenta znali mnozí z našich Sokolů a všichni, kdo s ním kdy do styku přišli, poznali v něm muže svérázného, přímého a poctivého, pro věc sokolskou vždy nadšeného a ku práci sokolské vždy hotového. On činností svou vzorem byl, byv vždy Sokolem skutky, jimiž k činnosti povzbuzoval jiné. Škoda, že odešel od nás tak záhy, bylť, maje již dvaadvacet let, činným v řadě cvičícího členstva, své jeduoty a myslí pravý junák. Želíme, bratře A. Kmente, Tvého odchodu, i budeme Tě dlouho co milého a drahého bratra vzpomínati. —

— Chicagských Sokolů „Basket Ball League“. — Třetí pravidelná hra ligy se hrána byla ve středu dne 2. ledna v Plzeňském Sokole a sice bylo tu znamenati veliký pokrok. První utkal se Tábor s Čechií následovně:

Sokol Čechie.

	Goal	Foul
Sládek E.	2	1
Pecival	0	1
Sládek J.	14	2
Hlaváček	0	0
Holub	3	1
Úhrnem	19	5

Sokol Tábor.

	Goal	Foul
Pokorný	0	2
Novotný	0	0
Horký	0	3
Kakuška	0	1
Pertl	0	1
Úhrnem	0	7

Rozhodčí Pugner.

Umpires Haller a Bartoš.

Časoměřič Žáček.

Počtář bodů Novotný.

Jak číslice ukazují, neměla Čechie mnoho práce, aby hru úplně opanovala. Vzdor tomu byla hra z obou stran slušná, místy velmi pěkná a zvláště Sládek od Čechie držel se nad očekávání statečně.

Druhou hru se hráli Plzeňští s Chicagem a sice následovně:

Plzeňský Sokol.

	Goal	Foul
Malý	8	3
Rykl.	10	4
Petřík	0	1
Tittle	0	1
Hynouš	0	1
Celkem	18	10

Sokol Chicago.

	Goal	Foul
Altera	10	2
Řehna	0	5
Vondra	0	3
Doskočil	0	1
Kubů	0	1
Celkem	10	12

Rozhodčí Pugner.

Umpires Křišťan a Šebesta.

Časoměřič Žáček.

Počtář bodů Novotný.

Všeobecný úsudek je ten, že tato hra byla dosud tou nejlepší, co jich liga se hrála. Obě čty vcházely na zápasistě s pevnou nadějí ve vítězství a dle toho také hrály. Hra vyhovovala všem pravidlům, neboť nebylo v ní žádných neprístojností. Hrálo se ku podivu živě a čile, ne však ukvapeně a divoce. Zdálo se, jakoby každý hráč úplně ovládal znalost cest svého soka a některé vrhy vynucovaly bouřlivý potlesk mezi diváky. Hra byla ovšem velice napnutá, neboť zápasily tu dvě čty, které nebyly dosud poraženy. Nemůžeme tu smlčeti, že vedení celé hry více než uspokojovalo a že si můžeme k takové hře gratulovati. Bude mít zajisté liga v krátké době taková družstva, že budou moci zápoliti s těmi nejlepšími četami americkými s úspěchem. Znalci této hry aspoň dokazují, že máme mezi sebou jedny z nejlepších hráčů v Chicagu. I naše obecnost začíná se o hry poněkud více zajímat a mládež táhne se do tělocvičen. Postavení ligy dle toho je následující:

Postavení ligy.

	Počet her.	Vyhr.	Ztrac.	Proc.
Plz. Sokol	3	3	0	1000
Chicago	3	2	1	666
Čechie	3	1	2	333
Tábor	3	0	3	

Dne 6. t. m. hraje se v Sokole Chicagu na Kedzie Ave. s týmž pořádkem, jako se hrálo ve středu. Hra bude velice napínavá, neboť zvláště Plzeňští a Chicago připravují se na velice tuhý boj. Začátek hry o 8. hod. večer a vstupné 10 centů. Kdo ještě hru tuto neviděl, dobře udělá, přijde-li. Bude se mu jistě líbit.

(„Sv.“)

Příklady šermu bodmo.

Píše A. Haller.

CVIČENÍ DVOJIC.

(Pokračování.)

Příklad XVI.

Force attacks — útoky silou.

Prvý:

- 1) Press
- 2) Press - Disengage
- 3) Press - attack low
- 4) Press - one - two

Druhý:

- 1) Parry quarte
- 2) Parry quarte - tierce
- 3) Parry quarte - quinte
- 4) Parry quarte - tierce - counter tierce

Eng. in tierce:

5) Press	5) Parry tierce
6) Press - disengage	6) Parry tierce - counter tierce
7) Press - cut over	7) Parry tierce - quarte
8) Press - double	8) Parry tierce - counter tierce - quarte

Pozn. — V příkladu 1) a 5) konáme pouze "press" t. j. přetlak, který s výpadem spojujem. V příkladech ostatních přetlaku používáme pouze k oklamání soka svého.

Příklad XVII.

1) Beat	1) Parry quarte
2) Beat - attack l. quarte	2) Parry quarte — quinte
3) Beat - disengage	3) Parry quarte - tierce
4) Beat - cut over	4) Parry quarte - tierce
Engage in tierce:	
5) Change engagement - beat (from quarte)	5) Parry tierce - quarte
6) Rebeat	6) Parry tierce - quarte
7) Beat - one - two	7) Parry tierce - quarte - tierce
8) Beat - double	8) Parry tierce - counter tierce - quarte

Pozn. V příkladu 1) po "beat" t. j. odrazu následuje výpad. V příkladu 5) nejprve přejdem končířem na druhou stranu utkání s tím rozdílem, že místo přiložení vlastního končíře k sokovu končíři na tento narážíme. V příkladu 6) po prvním odrazu přejdem na druhou stranu utkání a druhý odraz spojený s výpadem provedem. Kde po odrazu jiného způsobu útoku použijem, tam v případech těch odrazu co klamného útoku užíváme.

Příklad XVIII.

1) Graze	1) Parry quarte
2) Graze - disengage	2) Parry quarte - tierce
3) Chassey	3) Parry quarte
4) Chassey - one - two	4) Parry quarte - tierce - counter tierce.
Engage in tierce:	
5) Graze	5) Parry tierce
6) Chassey - disengage	6) Parry tierce - quarte
7) Counter chassey	7) Parry tierce - quarte
8) Chassey - double	8) Parry tierce - counter tierce - quarte

Pozn. Mezi body graze a chassey není velkého rozdílu (viz popis) a proto zahrnuty jsou tuto v jednom příkladu.

Counter chassey provádí se obdobně jako "rebeat".

Příklad XIX.

1) Encircle	1) Parry low tierce
2) Feinte low quarte — high quarte - encircle	2) Parry low quarte - h. quarte - low tierce
3) Feinte of disengage - encircle	3) Parry counter quarte - low tierce
4) Press - encircle	4) Parry quarte - low tierce

Eng. in tierce:

5) Encircle	5) Parry low quarte
6) Feinte seconde — high tierce - encircle	6) Parry seconde - high tierce - low quarte
7) Feinte of disengage - encircle	7) Parry counter tierce - low quarte
8) Press - feinte of disengage - encircle	8) Parry tierce - quarte - low tierce

Pozn. K popisu encircle - vmyku, vloudila se chyba. Koná-li se encircle z krytů ve vrchních čtvrtích pak platí pravidlo, že z high quarte útočíme v low tierce a z high tierce do low quarte. Popis vmyku z krytů v dolních čtvrtích jest správný. Treba jen od nich předcházející analogicky odvoditi. Útoky obsažené v příkladech 5—8 neposkytují šermíři velkých výhod, an z utkání na straně vnější vmyk provéstí jest obtížnější než z utkání na straně vnitřní. Rozdíl podřízen tu přirozeným vlastnostem svalů pažních.

Příklad XX.

1) One - two - resume guard - parry low quarte - encircle	1) Parry tierce - quarte - feinte low quarte - parry high tierce
2) Disengage - resume guard - parry low quarte - low tierce - encircle	2) Parry counter quarte - feinte low quarte - disengage (attack low tierce) - parry high quarte
3) Chassey - disengage in low line (attack low tierce) parry high quarte	3) Parry quarte - seconde - encircle
4) Double in to low line - resume guard and parry h. tierce	4) Parry counter quarte - low quarte - encircle
Engage in tierce:	
5) Beat - disengage - resume guard - parry low tierce - encircle	5) Parry tierce - quarte - feinte low tierce - parry high quarte
6) Press - disengage - resume guard - parry seconde - encircle	6) Parry tierce — counter tierce - feinte seconde - parry high quarte
7) Feinte second - parry high quarte	7) Parry second - encircle
8) Double in to low line - resume guard and parry high quarte	8) Parry counter tierce — low tierce - encircle.

Pozn. V příkladu tomto provádíme encircle z krytů v dolenních čtvrtích. V příkladech 1), 2), 5) a 6) naznačeno v jakých případech vmyku použití můžeme, — v příkladech ostatních opět jak pomocí vmyku soupeř náš útok ze strany naší vedený odvrátiti může. Poznáměni sluší ještě, že spojení můžeme dva vmyky dohromady a sice: vedeme-li prvý z utkání na straně vnitřní v dolní čtvrt vnější bez úspěchu, můžeme bez zastávky pokračovati a vykonati vmyk z dolní čtvrtě ve vrchní, ku př. z eng. in quarte:

Prvý:	Druhý:
1) Encircle — encircle	Parry low tierce - h. quarte

(Pokračování bud.)

Několik slov o tom "nešťastném návrhu".

Neměl jsem nejmenšího úmyslu podílet se na polemice o těch různých návrzích, doporučených závodníky na sjezdu clevelandském. Podal jsem jeden z oněch návrhů s nejlepším úmyslem prospěti celku, veškerí závodníci jej s nadšením schválili a tím měl jsem celou věc za vyřízenou. Když ale orgán se tak nepříznivě o návrhu tom rozepsal, byl jsem s mnoha stran vyzván, abych se svého stanoviska více poněkud objasnil a jelikož se v mnohých sborech o podobných věcech rozhoduje jen na návrh jednotlivců, aniž by se o věci zrale uvážilo, — odhodlal jsem se též několik slov promluvit — abych Sokoly přesvědčil, že návrh ten neobsahuje tolik nebezpečí, jak se jim chtělo namluviti.

Návrh můj byl asi tento: aby závodnická cvičení byla rozdělena tak, by závoděno bylo zvláště na náradích a zvláště v cvičeních ostatních, jako jsou: běhy, skoky, vzpírání, šplhání atd.

Důvody, proč jsem návrh ten podal, jsou následující:

Cvičení naše bylo by tím značně zjednodušeno. První den závodilo by se na hlavním náradí a výsledek by mohl býti znám ještě tentýž večer. Druhý den věnován by byl ostatním závodům a jelikož by tyto vedeny a známkovány byly dle praktických závodních cvičení našich universit, byl by též výsledek znám dříve ještě, nežli by se borci převlékli. Popisování způsobu známkování vzalo by příliš mnoho místa — dosti času, až seznáme, byl-li návrh ten přijat neb nikoliv.

Druhým důvodem jest, že tak dalece co já se pamatuji (a byl jsem závodníkem od prvního sletu N. J. S. r. 1879 a až po nynější dobu byl jsem stále účasten při sestavování různých pravidel) — nikdy nepodařilo se nám sloučiti skoky s cvičením náradovým, aniž bychom nespůsobili celou řadu mrzutostí a stížností, aniž bychom nedopustili se nespravedlnosti vůči tomu neb onomu závodníku. Odstránil-li se skoky poněkud do pozadí, nespokojíme "skokany", — známkujeme-li skoky výše, (jak se dělo na sjezdu clevelandském), dopouštíme se křiklavého bezpráví na těch, kteří věrně pěstují cvičení na náradí. My víme, že při trochu přirozené schopnosti vypěstujeme znamenitého skokana neb běhouna za jednu neb dvě sezony, (naše vyšší školy a university jsou toho důkazem), ale kdo vynikati chce na náradí, musí pilně pracovati hezkou řadu let a proto tato dvě oddělení nedají se na závoděšti nikdy v jedno sloučiti, aniž bychom nespůsobili řevnivost na té neb oné straně a z ní vyplývající ochablost.

Leč tu volá se na nás: že by tím zanedbáváno bylo cvičení na náradí. Můj návrh však zní v ten smysl, že závodění v tak zvaných cvičeních atletických směli by se podílet jen ti, — kdož pravidelně tělocvik náradový pěstují — třebaž ale na náradí nevynikali. Proti tomu se zase namítá: náčelníci by lhali — a nikdo by nemohl kontrolovati, zdali naši čeští atleti též cvičení na náradí pěstují. Proti takovému důvodu ovšem zůstávám němým.

Třetím a tím nejhlavnějším důvodem jest, že tím

spůsobem jedině jsme s to udržeti českoamerickou mládež v řadách našich. To jest faktum, před kterým marno schovávatí hlavy do písku. Mládež zdejší, třebaž z českých rodičů poslá, má již značné množství americké krve v žilách svých. A americká mládež nemá tu trpělivost, co má rodilý Čech nebo Němec, aby trpělivě několik roků do cvičení chodila, nežli aby mohla míti nádeji na dobytí nějaké ceny. V Americe se rychle jí, rychle pracuje, rychle bohatne i chudne a tato charakteristika zdejšího živlu jest viděti i v tak zvaném americkém tělocvik. Dnes vstoupí do vyšší školy mladík, jenž nikdy před tím necvičil a za rok neb za dva již setkáváme se s ním na závoděštích. Kdyby věděl, že musí cvičiti několik let na náradí, žádná moc jej k tomu nepohne, aby se tělocviku věnoval. A tak je to dnes i s naší česko-americkou mládeží: ona vidí, že účastnění se našich závodů podmiňuje dlouholeté přípravy na náradí — byť v ostatním sebe více vynikal — a proto se nás vzdaluje, a kdo by to chtěl popřít, ať jenom přehlédne si seznamy různých amerických organizací, jako jsou Y. M. C. A., Kluby a j. Pisatel tohoto přichází s četnými českoamerickými athlety často do styku a ví dobře, proč se statní ti hoši našich řad vzdalují.

Byla vyslovena obava, že by pak mladíci ti cvičili na náradí jen "pro formu" a že by se více věnovali athletice. Buď si — jen když by byli mezi námi, ať už by cvičili třebaž jenom "pro formu". Však on by se do těch skoků a běhů také každý nehnal — neboť cvičení taková podmiňují jisté přirozené vlohy. A kdyby se nám podařilo vypěstovati dobré athlety a mohli je vysylati i na závoděštní cvičení klubů amerických, nebylo by to našemu jménu na žádnou újmu.

A připusťme, že by už cvičení taková do jisté míry zatlačila všechny ty naše velkotouče a stoje do pozadí — prohřešili bychom se něčím? Hlavním cílem našim jest vychovávatí zdravou a zdatnou mládež — a já raději vidím mladíky na čerstvém vzduchu cvičiti se v běhu, neb skoku, — nežli v uzavřené místnosti seskakovati s hrazdy na zíněnkou, z níž při každém dotknutí vyvalí se pravé mraky prachu. Odchováme-li společnosti lidské zdravé muže, pochybujeme, že tato řekla by: Muž ten je sice statný a zdravý, ale to neplatí, neb on si své zdraví nedobyl eviky na náradích.

V posledních letech jsme se strany lékařů varování stále před přílišným přepínáním sil, a já mám za to, že nebezpečí přepjetí je mnohem větší tam, kde se pěstuje závodivost na náradí, nežli kde se závodí v bězích a skocích. Uvedu malý příklad: Byl jsem nesčíslněkrátě svědkem závodění turnérů s americkými athlety. Ačkoliv turneři prováděli bravurní výkony na náradích, když měli přeběhnouti dráhu 100 neb 200 yardů, sotva dechu popadali, kdežto Američané, kteří na náradí zůstali pozadu, vynikali vytrvalostí v běhu až úžasnou. Ze všech těch závodů, kde často i čeští Sokolové se podíleli, odnášeli jsme si přesvědčení, že ve vytrvalosti na závoděšti, kde srdce a plíce hrají tak důležitou úlohu, turneři a Sokolové zůstávají daleko za Američany.

Leč nechci, aby mi bylo rozuměno, že chci stavěti tak zvaný "americký tělocvik" před náš český — nebo

Zpráva náčelníka župy

Jméno jednoty:	Jak pilně zasílají náčelníci svoje měsíční zprávy.	Počet členů dných	Počet členů při spivajících	Počet žáků od 14 roků	Počet žáků do 14 roků	Počet žáčků od 14 roků	Počet žáčků do 14 roků	Počet členů cvičících	Počet členů cvičitelského sboru	Počet Sokolek	Kolikrát cvičili členové	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvičení žáci od 14 roků
Těl. Jed. Sokol New York	dobře	438	17	31	180	32	128	89	10	164	22	6	951	40	23
Těl. Jed. Sokol Budivoj	„ „	52	1	9	32	6	29	9	3	—	26	1	166	6	13
Těl. J. Sokol Fuegner, L. L.	„ „	62	12	14	30	14	10	12	3	34	20	1	81	4	18
Těl. Jed. Sok. Philadelphia	„ „	60	25	—	12	—	15	20	4	25	24	1	144	6	—
Těl. Jed. Sokol Podlipný	žádných zpráv	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sok. East Islip	Prázdn. 2 měs. za září žádná zpráva	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sokol Svornost	dobře	15	—	—	—	—	—	5	3	—	31	1	110	4	—
Těl. Jed. Sok. Little Ferry	žádných zpráv	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sokol Newark	„ nedbale „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. Jed. Sok. Bohemia	za 1 měsíc pouze	15	2	4	12	—	—	7	1	—	4	1	28	7	8
Těl. Jed. Sokol Westfield	žádné zprávy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Těl. J. S. Schenectady	„ „	17	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sokolská Jednota Blesk	dobře	144	—	11	16	—	9	15	4	30	11	2	90	8	4
Sokol Česko-zábavní	„	63	—	11	35	—	29	2	1	13	13	1	15	1	12
Sokol Čech v Clevelandu	„	207	—	18	66	—	—	20	1	—	18	2	359	20	15
Sokol Cleveland	„	73	—	8	43	—	12	12	1	36	21	2	191	9	21
Těl. Jed. Sok. Brooklyn	necvičí	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Celkem		1158	61	95	426	50	232	191	31	302	190	18	2135	105	114

Koncem měsíce září hlásilo se k župě Východní 2324 lidí. V tom schází Těl. Jed. Sokol Podlipný s celým počtem, Je s celým počtem. (Velká nedbalost náčelníků privádí ku konci roku jednotám nepříjemné zmatky). Zábav pořádáno v župě nás divadelní představení.

Vyzvání náčelníkům. Náčelníka Těl. Jed. Sokol Podlipný, náčelníka Sokola East Islip, náčelníka náčelníky přinutily, aby zasílali měsíční zprávy "v patřičný čas", abych se nemusel o každou zprávu prosit.

Východní za třetí čtvrtletí 1900.

Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Průměrná návštěva	Kol. cvičili žáci do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát cvičily žačky od 14 r.	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. žačky do 14 roků	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kol. cvič. Sokolky	Kolik družstev	Úhrnná návštěva	Prům. návštěva	Kolikrát odbyv. cvičení pořadové	Úhrnná návštěva	Počet schůzí.	Počet a jména odborů
3	464	20	23	12	2124	92	11	2	137	12	22	12	1691	80	11	1	128	12	12	221	6	Dram., pěv., trub.
1	91	7	16	2	432	27	—	—	—	—	16	2	441	27	1	39	3	Zábavní.
1	116	6	20	2	500	25	8	1	107	14	8	1	77	10	8	1	4	5	2	63	5	Dramatický.
—	—	—	6	1	52	9	—	—	—	—	4	1	46	12	12	1	100	8	3	Dramatický.
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	21	5
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	32	4	8	1	96	12	—	—	—	—	—	—	—	1	17	3	..
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1	3	8	4	1	3	10	—	—	—	—	4	1	28	7	3	1	29	10	1	40	4	Sokolky.
1	71	6	22	2	498	22	—	—	—	—	14	2	278	20	14	1	148	11	3	..
1	134	9	19	4	1065	56	—	—	—	—	12	3	334	28	9	118	3	Trub. a bub.
1	87	4	20	4	480	24	—	—	—	—	10	2	116	12	10	1	94	9	3	Sokolky.
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	978	64	138	29	5250	277	19	3	244	26	90	24	3011	193	58	6	503	55	28	519	38	..

Jednota East Islip s celým počtem, Jednota Little Ferry s celým počtem, Jednota Newark s celým počtem a Jednota Westfield
 vedovně: Jedny závody Národní Jednoty Sokolské, jedno svěcení praporu sokolského, čtyry výlety, dvě společná cvičení, dvě

líka Sokola Newark a náčelníka Sokola Westfield žádám o zprávy. Dále žádám též všechny dříve jmenované jednoty, aby své
 za zdar!

FR. BARTUNĚK,

náčelník župy Východní, 318 East 71st St., New York City.

tento z našich řad docela vytlačit. Nikoliv — chci jenom, aby závodění naše bylo zjednodušeno — aby každému poskytnuta byla příležitost závodit tam, pro jaký závod svoji tělesnou soustavou, svými vlohami, nejlépe se hodí — abychom do řad svých vábili stále víc a více se odcizující českou mládež — a abychom dali Sokolům dosti pohnutky, aby se tužili pod širou oblohou, na zdravém vzduchu.

Ponechávám názor tento širšímu Sokolstvu k zdravému uvážení a nelekám se ani dost málo, že nepředpokládám a nestranní bratři budou spatřovati v něm ono nebezpečí, před jakým v minulých číslech orgán Sokolstvo varovati se snažil. J. Č.

Sokolské epištoly.

Píše Vilém Kroužilka.

I.

Nacházíme se přítomně v době, kterou při neoptimističtějších náhledech nemůžeme nazvat dobou pokroku. Nechci ji zúmyslně zvát úpadkem, aby se mnozí, věčně zoufalí, nepolekali, ale jisto je, že klesáme. Klesáme jako člověk, který ochuravěv, nevyhledává lékařské pomoci a pomalu schází. Ví jistě, jaký jej očekává konec, ale buďto pohodlnost nebo přílišná apathie k životu mu brání, aby se chopil nějakých radikálních prostředků, které by jej vyléčily. I my tak hyneme. Sem tam nějaký kmit a záblesk okamžité činnosti, podporované chvílkovou nadějí — ale potom opětně spád v lethargii. Mnohdy zoufalý výkřik po pomoci, který, nenaleznuv ozvěny, opět zaniká, aby zmizel v chaotickém viru jiných, obyčejných funkcí vezdejšího života.

To náš obrázek v přítomnosti, nevytlaný, prostý chvály a sebeklamných frásí, kterými se klameme, neb marně shaslou svítilnou svítiti v temné komnatě.

Každá choroba v počátcích jest však vyléčitelná, chopíme-li se v čas vhodných léků. Tak je to i s naší Národní Jednotou Sokolskou. Víme, že zde něco vadí, co brání pokroku a tlačí zpět a proto je první naší povinností vypátrati symptomy a pak započít s léčením. Náhledy tu budou různé; mnohý snad docela řekne, že neduh náš je nevyléčitelný, ale takový nechť raději zůstává pohřížen v spánku, neboť jeho činnost by sdružení více ublížila, nežli prospěla. Pravil jsem, že náhledy budou různé, neboť každý normálně myslící člověk je schopen vlastního názoru. I já mám své nepředpoklaté mínění a hodlám je v následujícím vysvětliti, jak mně jen nejlépe možno. Předem již předesílám, že náhled svůj rozhodně nepokládám za neomylný nebo nezměnitelný. Podávám jej co úsudek, co jakýsi druh suroviny, z které by se při poctivé snaze a upřímné práci dalo něco spracovat.

Připomínám si v myslí své doby před závody, které měly býti odbývány blahé paměti v St. Louis, Mo. Rozpoutaný přírodní živel, děsná vzduchová smršť, byla příčinou, že závody odloženy byly na dobu čtyř let. Proč, to do dnes nemohu pochopiti. Nevím, co má nepříznivá příroda společného s Tyršovou myšlenkou, ale

bedlivému mému pozorování neušlo, že neodbyvání závodů mělo zhoubný vliv na další vývin věci sokolské.

Tehdy ovšem věnovány peníze, které měly být obětovány na oltář závodů, šlechtnému účeli, podpoře postiženého sokolského sboru, ale mohlo snad téhož účele býti dostiženo dobrovolnou sbírkou. Než, to je věcí minulosti a nedá se více odčinit. Hlavní věcí je zkušenost, že nám to do jisté míry uškodilo. Máme mezi námi mnoho boreců, jichž ctižálost nese se k závodům a bývají to začasť naši nejlepší Sokolové. Malý příklad. Když se Slovanská Lípa odtrhla od N. J. S., bylo nedaleko od všeobecných závodů. A jaký toho byl následek? Četa nejlepších boreců, kdys tak proslaveného sokolského sboru, přidala se ku sboru v N. J. S. zastoupenému. A nyní se proslychá, že nepřidá-li se S. L. k N. J. S., ztratí i zbytek. Bliží se k závodům v St. Louis a pilní borci touží po změření svých sil.

Z tohoto příkladu chci dovoditi, že závody jsou jedním z existenčních motivů naší jednoty a čím jest jich více, tím více činnost jest znatelnou v sokolských sborech.

Některý z bratrů snad namítne, že ten, kdo touží jen po závodech, není pravým Sokolem. Slyšel jsem tak z mnoha úst. Je to ovšem krásná theorie a bylo by mým upřímným přáním, abychom tak smýšleli všichni. Můj náhled aspoň je tentýž. My však nesmíme se opírat o plané theorie, ale chceme-li obstáti v boji za existenci, nutno nám počítati se skutečností. V chicažském Sokolstvu možno letos pozorovati neobvyklý rozruch, píli ve cvičení — a to proto, že stojíme před župními závody a každá z jednot zastoupených ve Střední župě doufá ulovit cenu.

Po tomto úvodu přicházím k názoru, že nám je zapotřebí závodů po případě častějších, než jak se jich odbývá dnes. Stěžujeme-li si na přílišná vydání, tu dlužno nám pomýšlet na to, kde bychom se mohli uskrovnit, aby zbylo více peněz na závody. Myslím, že jedny závody mají pro nás více ceny, než několik sjezdů. Návrhy pro dobro jednoty dají se vyřídití zaslanými návrhy na sokolské sbory — právě nyní obdrželi jsme jich dopisem celou řadu — ale závody prostřednictvím dopisů vyřídití se nedají. Sjezdy jsou spíše schůzkou našich zkušených členů, sdělením náhledů — což ostatně ve Věstníku by se dalo také vykonat, neboť jest to jeho posláním. Pro širší veřejnost a prospěch naší národnosti v nové americké vlasti mnoho ceny nemají. Za to závody získávají sympathii našich krajanů k Sokolstvu a americkou veřejnost nejlépe poučují o naší činnosti ve směru paedagogickém. To jasně poznali ti, kdož účastnili se závodů clevelandských. Tam národnost česká vždycky byla jakousi popelkou, ale veřejné naše vystoupení, třeba nebylo takové, jak jsme měli právo očekávat, způsobilo všeobecný rozruch mezi americkou veřejností a anglické denníky, které Čechům byly zásadně nepřátelskými, rozplývaly se chválou o Česích a přinášely nákladná vyobrazení. Stojím ovšem při náhledu těch, kdož praví, že nejprve dlužno nám ukázati svoji mohutnost před vlastní národností, ale zabijeme-li dvě mouchy jednou ranou, tím pro nás lépe.

Bylo by dobře, kdyby se bratři rozepsali o tomto

thematu, abychom znali všeobecný náhled a na něm mohli budovati pro budoucí existenci. Dobrý náhled v čas podaný přináší mnoho dobra a nespokojenost je podmínkou života, jak praví Tyrš :

„... Kdo v smyslu tom (pocitivého smýšlení a činnosti) největší nespokojenec, ovšem ne s osočováním, podezíráním a slovem neplodným, alebrž skutkem vynalézavým a nikdy ukojenou snahou svou, ten budiž na tom poli všude za prvního bratra pokládán, však jen tenkrát, když i ku svým omylům bez rozpaků se přiznati dovede, když cizímu nálezu a pokroku se rovněž jak vlastnímu těšiti umí, když osobnost mu nic a celek vše !

(Pokračování.)

Oslava 10leté činnosti Sokola Tábor v Chicagu.

Dne 16. prosince m. r. způsobem nanejvýš důstojným oslavila T. J. Sok. Tábor desetiletou činnost svoji v síni Sok. Andrla, kdež i cvičení sboru se odbývá.

Mimo slušného počtu členů (mohlo jich však přijiti více) dostavilo se hojně příznivců z okolí jmenovaného sboru, jakož i několik zástupců sborů chicagských, při čemž pozoruhodné bylo, že zástupce pouze jediný zastupoval sbor sdružený v N. J. S., kdežto ostatní vesměs zastupovali sbory s námi nesdružené. Připadalo nám to tak, jako když bratr o vlastního svého bratra nedbá, ponechává jej osudu jeho, neb spolehajícího na to, že osoba snad cizí či vzdáleně příbuzná na osudech jeho podíliti bráti bude. A přece zasluhuje sbor tento, by větší pozornost mu věnována byla ze strany naší a to hlavně ze strany sborů silnějších.

Kdo zná blíže poměry Sok. Tábor, ten ví také, že sbor ten nemá právě na různých ustláno. Jemu není pouze zápasiti s tisni penězi, — má sbor ten kol sebe překážek jiných, jakých mnohé ze sborů našich nikdy ani nepoznaly. Okolí T. J. S. Tábor není z těch, jež myšlenky sokolské jen třeba prostředně příznivé jsou. Nemůžeť pak ani jinak býti, neb tam kde veřejné mínění původ svůj bere na kazatelně, tam pro snahy sokolské půda neurodná. Však právě proto zasluhuje sbor ten úplného uznání našeho. Důkazem je první slavnosti deseti-letého trvání svého, pak zásluha za to připadá jedině hrstce uvědomělých mužů, Sokolů, členů tu Sok. Tábor, kteří nespolehajíce na pomoc cizí, houževnatě a vytrvale od založení sboru svého na udržení jeho pracovali a výsledek námahy své způsobem důstojným oslavili.

Poslední projev tento utvrdil nás poznovu v přesvědčení, že k udržení sboru sokolského není zapotřebí tak nutně velkého počtu členstva, jako spíše pracovníků horlivých, jakými vykazati se může Sok. Tábor.

Než chceme zmíniti se též o průběhu slavnosti a tu především zaznamenati sluší "neopentlenou", za to však jadrnou řeč starosty Sok. A. Procházky, jenž přivítav shromáždění případnými slovy, nucen byl postěžovati si na nepříznivé poměry, zdržující rychlejší pokrok sboru, jakož i na nepochopení zásad našich mezi Čechy z okolí, jimž vše jiné důležitější zdá se, než spolek tělocvičný. Než z řeči té jasně vyznělo, že nepřítel jistých kruhů ani v nejmenším nedotýká se těch, jimž lidskost a prospěch národa cennější než sliby proroků falešných. Hlučný souhlas a Na zdar! dosvědčily, že přítomní souhlasí úplně s náhledy starosty sboru.

Průběhem hostiny předneseny byly různé skladby hudební, jakož i písně české, načež ujal se slova Sokol Dr. K. Štulík, jenž promluvil věcně o významu Sokolstva a poměrech jeho k národu a lidstvu vůbec. Rozebrał zásady naše a trefně vysvětlil účinky tělocviku na tělo lidské, jakož i vliv jeho na povahu muže, ženy neb dítěte a poukázal na vliv jeho v životě rodinném i veřejném. Později při příležitosti této promluvil ještě krátce, však na okolí T. J. Sokol Tábor velmi se hodící slova o našich "světcích": Fügneru a Tyrši, jež etíme pro vlastnosti jich, jež rozdílné jsou od vlastností světců z kalendářů.

Za župu střední případnými slovy promluvil náčelník župy, načež následovaly proslovy zakládajících členů Sok. Tábor a pak

proslovy zástupců sborů chicagských. Ze sborů chicagských, patřících k N. J. S., zastoupen tu jediný Plzeňský Sokol, jehož jménem Sokol Fr. Novotný k přítomným krátce promluvil.

Tajemník sboru Sokol Macal přečetl stručně dějiny sboru Sok. Tábor, jež pro svou zajímavost doleji v plném znění podáváme.

Celkem byla desetiletá slavnost trvání Sokola Tábor zdařilá v každém ohledu a přáli bychom sboru tomu z plného srdce, by ta, ze všech stran obklopující ho ledová hráz brzy povolila, by lhostejnost okolních Čechů v přizeň ku sboru tomu se proměnila a věřime pak pevně, že i tužby členů Sokola Tábor k splnění dojdou. Jen chutě dál, bratři! Jest sice smutnou pravdou, že za práci a námahu věnovanou ve prospěch jiných, obyčejně jen nevděk v odměnu vám údělem, než tím nenechte se více zastráhati. Vše dobré muselo si pracně cestu k platnosti prokrestiti a dojdou cíle i snahy vaše. Na zdar! H.

Dějiny T. J. Sokol Tábor.

Dne 14. prosince 1890 svolána byla schůze za účelem založení Těl. Jed. Sokolské západně od Crawford ave. a okolí záp. 12. ulice v tak zvané Merigold subdivisi. Schůzi otevřel občan K. Matouš a zvolen ihned výbor prozatímní. V této schůzi bylo ujednáno pojmenování Těl. Jednoty této a jednohlasně přijat návrh Sok. Aug. Procházky, by Těl. Jednotě naší dáno bylo jméno "Sokol Tábor", dále dán návrh na pořádání plesu na oslavu založení, který pořádal se 17. ledna 1891. Ve druhé schůzi zvoleni byli úřadníci z následujících Sokolů: Starosta K. Matouš, tajemník Aug. Procházka, pokladník Fr. H. Vokoun st., správní výbor: Vác. Kakuška st., Václav Pekař, Václav Pertl, Vojta Božovský; náčelník K. Matouš, jednatel Josef Němeček, praporečník Vác. Kakuška ml. a vedle zvoleného výboru pak následující členové byli zakládajícími: Jan Němeček, Josef Novotný, Aug. Daněk, Vojt. Vileta, Fr. H. Vokoun a B. Frank Kakuška.

Tedy 16 mužů založilo tento sbor, který dnešního dne dodělal se celého desetiletí, vzdor všem překážkám mu v cestu kladeným, vzdor všem svízelným, kterých mu bylo po dlouhou tu dobu zažiti. První překážka a úplného poražení dostalo se Sokolu Táboru požárem, který na počátku měsíce prosince roku 1892 zničil místnost, ve které se nalézala tělocvična naše se všim náčiním proti ohni úplně nepojištěným. Leč ani tato překážka neměla býti naším pevným Sokolům záhubou. Ihned 11. prosince 1892 svolána mimořádná schůze, kde o zakoupení nového náčiní bylo rokováno, vyslané prosby na bratrské sbory sokolské potkaly se s dobrým výsledkem a jen těm má TJS Tábor co děkovat, že dnes slaviti může 10leté trvání. A netrvalo dlouho, sbor zakoupil to nejpotřebnější náčiní za \$134.25 a koncem roku 1893 dosáhl jmění \$248.25 a začátkem roku 1896, tedy v pěti letech, měl sbor \$352.94 v penězích mimo náčiní, které odhadnuto bylo na \$274.59. Za tím účelem zakoupil pozemek jihozápadní roh 13. ulice a 41. ave. v rozměru 50 stop šířky a 125 stop délky, první závdavek složen 14. ledna 1896 v částce \$50 a dne 14. února povoleno dalších \$175 a jelikož výstava na umožnění dluhů v tomto čase pořádaná větší část vynesla, splaceno do dne 30. června 1896 \$625. Však i tento rok byl pro sbor náš nepřátelský, neb neúprosná smrt vyrvala nám ze středu našeho v jednom téměř roce tři bratry Sokoly a sice Sokola Rybáka, Sok. Lišku a Sokola Tomáše Čížka, kterýmž dědicům vyplacena úmrtní částka správně a v době poměrně krátké a přece začátkem roku 1899 bylo odhadnuto jmění Sokolské: náčiní, knihy, prapor v ceně \$340.75 a pozemek v ceně \$1525, na kterémž však vážne dluh \$650. Po celou tu dobu bylo cvičení dvakrát týdně dle běhu času různě navštěvené, však v nynější době jest vidět, že Sokol Tábor žije, neb cvičení jsou plna života, jak od Sokolů, též i u žáků, čemuž jest děkovati našim Sokolům, náčelníku a podnáčelníku, kteří se řádně o to starají. Veřejných cvičení bylo za tu dobu sedm, která se vždy potkala s úplným zdarem. Divadelních představení bylo 9, které, ač ochotníci obětovavši všechnu sílu, přece finanční zpráva nebyla nikdy potěšující, za to však maškarní plesy, kterých pořádaných 8, vše nahradily. Výstavy byly pořádané tři, které úbrnem přinesly sokolskému sboru \$688.57. Výletů pořádaných 12, též s úplným zdarem, neb Těl. Jed. naše ještě chlubit se může přízní ctěného obecnstva, o kterou i na dále žádá.

A jaké jest přání našich Sokolů? Postaviti sobě svůj vlastní stánek, kde bychom byli doma a mohli všechna cvičení a hry sokol-

ské bez ostýchání provádět, postaviti sobě ne nádhernou, ale pohodlnou oplývající budovu, která by byla chloubou naší české osady a jsem jist, že i v tomto podniku bychom našli velké množství našich příznivců. A při té příležitosti vzpomínám sobě na slova našeho starosty, když před dvěma roky přednesl myšlenku sokolskou na založení sobotní a nedělní české školy a pohleďme dnes na tu školu té drobtoty! Není chloubou naší osady Patronát zdejší, ve kterém má ovšem největší zásluhu k dítkám laskavý a dobrou radou jim jsoucí učitel náš pan Hanuš Farský, a kdo byl první, jenž položil hřivnu svou na oltář tento? Sbor Těl. Jednoty Sok. Tábor a tak jako tato myšlenka provedena byla a potkala se s úplným zdarem, tak také doufám, že příčiněním všech členů sokolských, kterých máme dnes 61, dále pak příspěvky dalších vlasteneckých spolků zdejších, i tato myšlenka dojde k svému účelu a že v době nejkratší chlubití se bude osada zdejší novou budovou, která bude chrámem všech Sokolů, čemuž bych srdečně přál a již předem zdaru tomu volám sokolské Na zdar!

DO P I S Y .

V Omaze, Neb., 26. pros. 1900.— Ve výroční schůzi Těl. Jed. Sokola omažského zvolen jsem byl dopisovatelem do Sok. Amer. a ač povinnost má by měla vlastně nastati až od nového roku, přece se vidím pohnuta v úkol ten se již nyní uvázati. Jest mi uloženo za první povinnost dopisovatelskou oznámiti kruhu sokolskému ztrátu bolestnou, která se nejen nás, ale všekřerého Sokolstva amerického těžce dotkla. Včera jsme uložili ku poslednímu odpočinku Sokola Ant. Kmenta, starostu Západní župy a jednoho z našich nejlepších členů. Což však ještě bolestnějším, jest jeho nešťastný skon. Přejet byl vlakem železničním právě v čase, kdy se chystal rodině své vánoční překvapení způsobiti. Zatím však bylo to překvapení strašlivé jak pro rodinu jeho, tak pro nás všechny Čechy omažské. Bylo to v sobotu 22. prosince odpoledne as po třetí hodině, kdy se Kment ubíral po trati dráhy, aby si cestu zkrátil. V tu chvíli byla hustá chumelenice spojená s prudkým víchrem a tím se stalo, že Kment bližící se rychlík nespozoroval, až bylo pozdě. Byl vlakem daleko s kolejí odhozen, ruka, noha a několik žeber mu zpřeráženo, tak že ubohý v neděli záhy z rána v nemocnici zemřel. Zpráva o neštěstí tom se rozletěla bleskurychle po české Omaze a každý byl jí hluboce dojat. Byltě Kment jedním z těch málo lidí, kteří téměř žádných nepřátel nemají. Znáni byli nejen mezi Čechy, ale i mezi Američany, neboť před několika roky byl i městským radním. Vlastnosti jeho pak byly takové, jaké se jen pravému Sokolu přikhnouti mohou. Byl prostý, přímý, poctivý, převtařka neb lesť mu byly zcela neznámé a při tom byl pracovitý nejen ve svém povolání, ale i ve věcech spolkových a národních. U Sokola zastával snad všechny úřady a pokladníkem byl již po deset let, byv o výroční schůzi téměř jednohlasně opět zvolen na příští rok. Mimo to náležel k Záp. Čes. Brat. Jednotě a k Rytířům Pythiovým, u obou těchto spolků pak byl neméně činným než u Sokola. Oblíbenost Kmentova se nejlépe ukázala o jeho pohřbu, který byl odbýván v den vánoční, 25. prosince odpoledne. Spolky, k nimž náležel, dostavily se ku pohřbu snad v plném počtu a česká část města byla téměř celá na nohou. Je zde ještě jeden spolek sokolský, Podp. Sokol Tyrš, který k N. J. S. nenáleží, ale i ten vyslal ku pohřbu Kmentovu výbor. Také southomažský Sokol se dostavil ve značném počtu s praporem. Kočárů, které průvod pohřební doprovázely, byla řada nepřehledná. Vyzvedli jsme rakev s tělesnými pozůstatky z domu smutku a donesli ji do Sokolovny, která byla obecenstvem do všech koutů zaplněna. Složena na mne ta truchlivá povinnost, promluvíti nad mrtvolou Kmentovou pohřební řeč sokolskou. Truchlivý to úkol, při němž snad žádné oko nezůstalo nezaruseno. Tam, kde ještě v pátek 21. prosince Ant. Kment s námi cvičil, přinesen byl již 25. co stuhlá mrtvola, aby z naší Sokolovny na vždy odnešen byl. Avšak nikoliv, jen tělo jeho bylo odneseno, duch však zůstal mezi námi. Ač Kment pracoval těžce, měl za své povolání zdvihání a stěhování domů, přece navštěvoval cvičení pilně. Byl 42 roky star a přece se stavěl v řady cvičících, aby, jak říkal, těm mladým předcházel dobrým příkladem. O kež jeho příklad i po smrti působí na ty mladé a to nejen v ohledu tělocviku, ale i v ohledu na ty ostatní sokolské

vlastnosti: přímost, poctivost, prostotu a příčinlivost. Ostatní jeho bratři spolkové se rozloučili v Sokolovně též s Kmentem řečí posmrtnou a posledním pohledem v jeho dobráckou tvář. Pohřbili jsme jej na Národní hřbitov, — též dílo, na němž Kment měl velkého podílu. I tu stál od počátku v čele hřbitovního výboru, v němž snad všechny české spolky omažské zastoupeny jsou. Zde pracoval, staral se všemožně o zdar díla a uložen byl na místo pro zakladatele Nár. hřbitova vyhrazené. Odešel a zbyla nám po něm jen krásná upomínka. Kež jest možno o každém Sokolu takovouto posmrtnou zmínku učiniti! Zůstala zde však také Kmentova rodina: Manželka se šesti dítkami, vesměs dívkami, z nichž nejstarší jest teprve 14letá. Nechci vysloviti jen prázdna slova soustrasti rodině opuštěné, ale vyslovuji zde přání, aby naši Sokolové opuštěné rodině splatili všemožnou pozorností ony služby neocenitelné, jež T. J. Sokol prokázal Ant. Kment.

O další zprávy z kruhů našich se bude dále starati

Josef Buřata, dopis.

Chicago, dne 27. prosince 1900.— Sokolové! Za sedm měsíců budou odbývány závody v městě St. Louis a tu v Chicagu se stále mluví co a jak se vše bude konat na závodech těch, — toť se samo sebou rozumí, v nižším a vyšším oddělení. Ale co ti členové, kterým jest pětáctilet let neb více? Proč by ti nemohli teč učinit začátek a cvičiti na závodech těch? V St. Louis, pokud se pamatují, jsou bratři Trískové, Tesar, Šedivec a Vrána. V Milwaukee bratři Šislerové, Pitner a Straka. V Chicagu u Čechie bratři Churaň, Chmatal, Křenek, Křišťan, Placek, Doležal, Sedloň a Sršen. V Plzeňském Sokolu bratři Dr. Štulík, Čermák, Voborský, Hurt, Turek, Sých, Budilovský. V Sokole Chicago a u jiných sborů snad také někteří budou, a možno, že u jmenovaných sborů jich bude dosti četně, právě teč si nemohu na ně vzpomenouti.

Ovšem někteří bratři jmenovaní budou na závodech zaměstnání, to by se však dalo obejiti tím, že by se odbyly závody starších cvičenců den před závody nižšího a vyššího oddělení.

Dle mého mínění dvacet neb pět a dvacet starších závodníků by byl slušný počet pro začátek. U Němců starší cvičenci nebědou podílu na společných cvičeních s mladšími členy, však cvičitel, který má více starších cvičenců, pro podobné veřejné vystoupení vypracuje cvičení sám a s vlastními cvičenci provede. Na cvičení to dostanou závodníci body jako na nářadí. U nás by tomu mohlo býti též tak a přidati by se mohlo jedno společné cvičení, které by mohl vypracovat jeden ze starších. Tím by nejenom starší také závodili, ale též by dokázali, co mohou provést v technické části.

Na zdar!

Fr. Pecival.

Wilson, Kans., 30. pros. 1900. — (Z T. J. Sok. Karel Jonáš.) Následující úředníci byli zvoleni na příští rok: Starosta Václav Smer, náměstek Fr. Michaliček, taj. J. W. Somer, náčelník Vinc. Hubálek, cvičitel Bedřich Michaliček, knihovník J. W. Somer, dopisovatel V. Hubálek, fin. výbor: V. Doleček, E. Gregor a B. Michaliček. — Milodary do fondu na stavbu Národní síně dostoupily na \$2,315.00. Na zdar!

V. Hubálek.

Westfield, Mass. — T. J. Sok. Westfield zvolila pro příští rok následující úředníky: Starosta Boh. Kupec, náměstek Jan Strniště, taj. a účetní Fr. Náhlovský, pokladník Al. Náhlovský a jednatel Fr. Náhlovský.— Na zdar!

Fr. Náhlovský, taj.

V New Yorku, dne 1. ledna 1901. — Dvacáté století máme již na krku. V devatenáctém století vykonal lidský důmysl pravé divy a v dvacátém vykoná snad již hotové zázraky. A tu si myslím, kdyby tak některý z nás v příštím století "spáchal" nějaký zázrak a vynašel prostředek, kterak by se mezi námi utvrdilo to pravé bratrství, svornost a snášelivost. To však patří do říše snů! Tvrdí sice mnozí, že dříve inuli k sobě Sokolové více, že Sokol vidíval v Sokolu bratra a také tak jako bratr jednal, já však myslím, že jsme nikdy takovými nebyli, nejsme a nebudeme. A zvláště nyní ne. Krásně se to mluvilo: postavíme si naši Sokolovnu, budeme si tam tužit tělo i ducha, budeme se scházet k bratrským schůzkám a zábavám a — bůh ví, co všecko jsme si říkali! Nu a Sokolovnu již máme! Máme ji již 4 roky a cvičí nás i s cvičiteli — 26, ano, dva-

čet šest. A těchto 26 cvičenců — ó pardon, to bylo 26 i s cvičiteli, tedy 19 cvičenců bylo cvičeno 6 cvičiteli v 6 družstvech, kteřížto cvičitelové jsou placeni od 30 do 45 ctů za večer. Cvičí se od 8 (?) do 9.30, tedy něco přes hodinu, poněvadž se v 8 hodin skoro nikdy nezačalo, a to do půl deváté byla prostná a hry, — tedy za hodinu mají naši cvičitelové od 30 do 45c. platu. Ale nejlepší při tom je, že dříve se říkalo: nebudete-li platit cvičitele, tedy žádný nebude chtít být cvičitelem, a ejhle — dnes máme placené cvičitele a nemáme—koho by cvičili. Snad tedy nechtějí Sokolové jít do cvičení proto, že se cvičitelům platí? I toto, ale Sokolové říkají, — a divím se, že to ještě cvičitelský sbor nedoslechl, — že dříve, kdy cvičilo mnoho Sokolů, cvičitelové cvičili z lásky ku cvičení a k věci Sokolské a konali svoje povinnosti vzorně, s cvičenci jednali laskavě a bratrsky, že každý cvičitel býval na svoje družstvo hrdý, a družstvo milovalo a ctilo svého cvičitele a byli by pro něho skočili do ohně. Dnes si cvičitel udělá své, za co jest placen a dost — oproti cvičencům jedná pánovitě, žádného ze svého družstva si nevšímá a vidí-li toho neb onoho "kmána" ze svého družstva, řekne s útrpným úsměvem: "inu, to je vám koza". Neďte se potom, že naši cvičitelové spíše ze cvičení odpuzují, než do cvičení lákají. Takové a ještě jiné řeči kolují dnes mezi členstvem, a myslím, že těšiva trpělivosti členů jest již napouta do míry nejvyšší, rozhořčení proti sboru cvičitelskému jest opravdové, a nechce-li jednota aby cvičení pokleslo úplně, musí něco učinit a nápravu zjednat. Cvičitelský sbor jest v každé jednotě — neb aspoň má být — tím nejdůležitějším odbořem, a každá jednota si má cvičitelského sboru nejvíce všimat. Cvičitelské sbory mají být těmi vůdčími duchy v jednotách sokolských. Cvičitelské sbory mají udávat jednotám svým ten pravý směr, kterým se bráti mají a musejí, chtějí-li se nazývati sbory sokolskými. Slyšíme něco u nás? Jednou za čas, když potřeba jest zakoupiti to neb ono, nebo že se bude odbývati cvičení buď společně neb veřejně, tehdy a tehdy. Mnoho-li získala jednota dorostu, anebo co koná se k získání a udržení dorostu, mnoho-li pořádá cvičitelský sbor přednášek a pro koho? Jak získá a udržet i co nejvíce členů cvičících? O tom jak se zdá, u nás sbor cvičitelský nepřemýšlí, a přemýšlí-li, tedy něčeho aneb velmi málo koná, — vždyť tolik žactva jsme měli před 10 roky taky a neměli jsme svoji cvičírnu; a členů cvičících jsme měli pětkrát tolik! Měli se odbývat závody v pořadových, — snad z nich sešlo, prý liknavosti a netečnosti členstva, jen že členové zase říkají, že prý, že prý, netečnosti podnáčelníků samotných, a přece br. náčelník i br. Jahoda prohlásili před celou jednotou, že pořadová jsou nejkrásnější cvičení, zvláště když jsou tak provedena jako byla ve Filadelfii na závodech něm. turnerů.

Prosil bych bratry cvičitele, aby si nemysleli, že mám snad proti kterémukoliv z nich něco "osobního", jako se říká hned vždycky, když se něco tomu neb onomu řekne, neb vytkne. Vim, že bude na mně štváno, že právě ti, kteří vytkají hned něco osobního každému nedovedou sami osobní zášť na užď udržeti, ale já si z toho mnoho nedělám, poněvadž jsem byl k tomuto členy přímo donucen, abych v časopise o těchto věcech pojednal. Že mám přičinn obávat se osobní nenávisti těch, jichž výše uvedené řádky se týkají, jest důkazem i to, že před časem zaslán byl jednotě anonymní dopis, na který se pisatel bál podepsat proto, že by si ze členů sboru cvičitelského udělal úhlavní nepřátele a ve kterém se zmiňoval o moji rozmluvě s br. Martynem. Já však se nebojím, nemaje proč.

Ni zisk, ni slávu!

Ó vy tvůrce Sokolstva, jak často běfeme jména Vaše nadarmo, jak často házíme kolem sebe hesly, jimiž Jste chtěli povzbudit všechny tak, aby se vyplnilo to nejzářivější heslo: "Co Čech, to Sokol". Toho nebude nikdy, tak jako nebude nikdy jeden ovčinec a jeden pastýř. A aby to nebylo, o to se my sami všemožně přičiňujeme. A to jsou ty přičiny té moji némoty po celých 5 nebo 6 měsících, bratře Kafka. Jen jednou jsem napsal, že přev. odbor neměl opakovat "Martu" a dostalo se mi lichotivého uznání, že prý jsem p..... a že bych zasloužil na — atd. Nu, náhodou se mi nestalo žádné neštěstí a dočkal jsem se ne sice ve zdraví, ale přece jsem se dočkal XX. století a zároveň i toho, že Pěv. odbor vešel "do sebe" a uznal — e, nechme toho. Těším se z toho, že v Pěv. odboru jsou Sokolové, kteří jsou dříve Sokoly a potom zpěváky a kteří uznali, že za naše peníze musíme míti více než máme a

že potřebuj-me nejen dobrého, ale i svědomitého cvičitele, anebo lépe řečeno svědomitých cvičitelů. Pěv. odboru volám k jeho nové činnosti upřímně Na zdar! Přeji mu, aby byl opětně tam, kde býval za prvního provozování "Prodané". Čest Vaše jest cti všech Sokolů, hoši, ale nezapomeňte na pěveckou školu dětskou!

Nevím, který svatý drží letos Dram. Sboru "palec", neboť všechny návštěvy letošních představení byly veliké a i výběr kusů dosti pěkný, i provedení všech vzorné, zvláště první "Pismákova dcera" a poslední "Černý kříž v lese". Mravní úspěch letošních divadel jest nebyvalý, a hmotný obstojný. Jak se zdá, i dnešní "Registrátor na cestách" bude sehrán při vyprodaném domě. Však i zde v Dram. sboru, jak jsem již několikrát se zmínil, by mělo to "šfouření", řevnivost, ctižádost a jiné necnosti dram. spolků, přestat. Jest to příliš dětinské pro Dram. sbor sestávající ze Sokolů, tedy z mužů otužilých, když se jen dlouhají a haštějeji! Ženským, těm se již může něco prominout. A potom mám za to, že mají členové Dram. sboru na zřeteli dobro a prospěch jednoty a budovy naší a ne zájmy osobní. Špatných konců bychom se mohli dočkat, kdybychom osobní zájmy a vlastní prospěch všude do popředí stavěli. Žel, že v Dram. sboru jsou to Sokolové, na kterých nejvíce záleží, neboť by mohli náš Dram. sbor na nejvyšší stupeň dokonalosti přivést, a tím jednotě i Sokolovně nejvíce prospěti, nebýt toho, že jen a jen se svářejí a "šfouchají".

Doufám, že v příštím čísle S. A. budu moci již napsati, že dobrá vůle již zavládla v našem stánku Thalie. Kde vládnou třenice, tam aby byl čert rychtářem a kde jest domovem řevnivost, tam aby byl "pámbů" řiditelem, — viď, br. Kafka? Jest mně Tě tak trochu lito!

Šibřinky budou dne 2. února a "dozvuky" dne 23. února 1901. Měli bychom se na těchto šibřinkách hodně roz dovádět, neboť jsou to první šibřinky v tomto století.

Dram. sbor oznamuje, že 10. března hraje "Dva mali tuláci", den ten však mají zadaný Sokolky, Dram. sbor má zadaný 3. břez. a týden před, 23. února, jsou "dozvuky". Mám za to, že by Dram. sbor měl 10. března nechat Sokolkám, neboť hrajou ve prospěch Sokolovny a 3. března nechat na přednášku. Těch budeme mít letos po čertech málo; teprve jsme měli jednu.

Ve výboru pro přednášky pohřešujeme Sokola Kraupnera, který letos zanechal i výboru finančního, kde prokazoval jednotě platných služeb. Ve výboru přednáškovém jest za něho dobrá náhrada v Sokolu Knedlhansovi, Schönaovi a Novým. Též br. V. prý se bude činit. V poslední chvíli o minulé přednášce ocenil výbor přednáškový služeb br. Krejčíka nemálo; viď, br. Knedlhani?

Ku konci podotýkám, že jsem opětně zvolen dopisovatelem, a tu lituji br. pořadatele, který se musí opětně se mnou trápit a moji škrábanici opravovat. Já však jsem rád, že umím tolik, neboť jsem chodil v Čechách do školy velmi málo a to jen v zimě, a zapomněla-li na mne slavná obec a nedala-li mi udělat nebo spravit boty, tu jsem louskal slabikář doma, pisařem však jsem byl a budu do smrti špatným. Rodičů jsem skoro ani nepoznal, žádný se nestaral, co a jak se učim, a kdybych sám byl nepojal lásku ku čtení, tedy by ze mne byl pařízek. S tímto vysvětlením a s touto omluvou se odevzdávám na milost a nemilost br. pořadatelů. *)

Na zdar!

Al. Bohdanecký,

408 vých. 73. ul.

*) Pozn. pořadatele. — Mohu tě ujistiti, bratře Al. Bohdanecký, že dopisy tvé jsou mi vždy milým příspěvkem do Sok. Am., neboť není na nich třeba ničeho měniti a opravovati, píšeš vždy správně a obsah tvých dopisů jest vždy věcný a zajímavý. A třeba že tu a tam tvé slovo některé zdá se ostnem, jest míněno upřímně i nepochybují, že jest co od bratra poměrů v jednotě své znalého přijato od všech bez pohoršení jakéhokoliv. Kdybychom sami vad si nevytkli bratrsky mezi sebou, nikdy bychom lepšími se nestali, cizí ti nám chyb vytkati nebudou, abychom se jich vystříhali, ti se spíše radují spatři-li, že i u nás tu a tam něco kulhá. Doufám, milý bratře, že jako dříve i na dále budeš naše čtoucí Sokoly seznamovati s událostmi ve své jednotě, o niž zajímá se každý z našich Sokolů. Díky za tvoji horlivost dopisovatelskou dříve i předem.

Štulík.

V Long Island, N. Y., 2. ledna 1901. — Ve volební schůzi jednoty naši byli zvoleni následující úředníci: Starosta Fr. Vozáb, místostarosta Ant. Majer, prot. taj. M. Beneš, fin. taj. V. Veselý, pokl. M. Truneček, hosp. správce Fr. Černovský, náčelník Fr. Vančura, praporečníci Št. Kostka a Fr. Cervený.

Tak jsme skončili starý rok a nastupujeme nový, pročež vyslovuji všem Sokolům zastoupeným v Nár. Jed. Sokolské mé srdečné přání, by jejich přání a tužby vypluly byly. Nejvíce toho však jest si přání u naší jednoty, by cíl vytknutý byl dobře a šťastně proveden.

Ve sboru našem to nynější dobu dopadá velmi smutně. Následkem požáru, jímž jednota naše postižena byla, ztratili jsme místnost ku cvičení a vhodné místnosti, jež by požadavkům našim vyhovovala, zde nelze nikde dostati. Místnost, již prozatím pronajmutou máme, jest maličká, tak že ani pořadová cvičení odbývati nemůžeme, a aby se tomu odpomohlo, jest zvolen výbor na vyhledání pozemku, na němž bychom si mohli postaviti budovu svou. Avšak, jak již starý Bismark říkal, ku všemu jest třeba peněz a pak zase peněz a pořádek peněz. Následkem toho uvolili se členové, že budou si skládat částku od 25 ctů. výše týdně, při čemž se může podílet každý, tedy i nečlenové. Vklady se budou každému kvitovati kolky do zvlášť k tomu vydaných knížek, pročež na nás bratři jest, bychom podnik tento co nejvíce podporovali. Ačkoliv věc tato jest dosud v počátcích, jest si přání, aby byla uskutečněna co nejdříve ku spokojenosti naší.

Ještě na něco chci upozorniti. Do cvičení chodí více čekanců, z nichž jsou již někteří téměř dvacetiletí, avšak k jednotě přistoupit nechtějí. Co jest toho příčinou? Jest žádoucí, by na to upozornění byli bratrem náčelníkem — nechť se nyní po novém roce zavede pořádek.

Na den vánoční bylo pořádání vánočního stromku pro děti, jež naše jednota ve svob. škole udržuje. Po zapění několika národních písní byly děti poděleny dárky. Jest si přání, by rodiče děti své více do školy posílali.

Dne 26. t. m. pořádá jednota naše šibřinky, pročež hleďte Sokolové účastniti se co nejhojněji. Jos. V. Svoboda, dop.

South Omaha, Neb., 2. ledna 1901. — Slíbil jsem něco napsati od nás ze South Omahy do Sokola, ale o čem psáti? Počneme třeba o naši činnosti za minulý rok. Ano, byli jsme činní a jak! Ale dříve nežli se dám do vypočítávání všeho toho, co jsme za právě uplynulý rok učinili neb neučinili, hledím právě na žalostnou zprávu a poděkování se náčelníka župy Západní, v min. čísle Sok. Am. Jak jsem si oddechl, nespátiv jméno naší jednoty v černé knize mezi ostatními. Tedy v černé knize nejsme, ale jak daleko jsme do ní měli? To by nam mohl opět právě odstupující náčelník župy Západní sám pověděti. Ušetřil nás, ano, snad k vůli blízkému sousedství, ale dobře-li vidím, čtu mezi řádkami: ano, máte cvičitele ano i náčelníka dobrého, ale pověz mi, milá sestro south-omažská, kam se vám poděly dřívější cvičící čty, kde Vaše činné členstvo je? Dříválo, spalo? Ne! My žádného neměli. Budeme mít tento rok? Doufejme, že ano. Druhá největší česká osada v Nebrascě by se neměla pochlubiti větším členstvem Sokola, než jakým doposud se chlubití může? Z tolika mladých a státných českých jinochů, že se nedá do cvičírny více nalákati než asi 3 neb čtyři? Bratři Sokolové! Nepohlížejte na jednoty línkové, nečinné, popatřte však na jednotu omažskou, s jakou pílí a přičiněním ona ku předu se žene a jak krásně jí to jde k duhu. Třeba že do roka jsme nemohli zbudovat svůj vlastní stánek, hleďme alespoň, by do příštích závodů Západní župy sokolské, při nejmenším dvě dobré čty na závodech nás zastupovaly. Cvičícím členstvem jednota naše poroste; bez něho budeme chřadnouti až schřadneme.

Pro tento rok zvolili jsme si, doufám že činné v každém oboru, následující bratry: Starosta V. Šnaider, náměstek D. Hlávka, taj. F. Benák, účetní F. Radil, pokl. A. Bělohávek, náčelník Josef Mucha, cvičitel Ed. Laitner, praporečník A. Čapek, dopisovatel J. K. Sinkule, výbor majetku na 3 roky Jos. Pavlik, knihovník D. Hlávka. Div. odbor: B. Horáček, říd., J. M. Tobiaš, režisér. Zástupce pro českou síň J. M. Tobiaš. Výbor pro čes. svob. školu F. Radil st., A. Bělohávek a D. Hlávka. Sčítací výbor: Jos. V. máčka, J. K. Sinkule a Šlepička. Na zdar! — J. K. Sinkule, dop.

V Baltimore, dne 3. ledna 1901. — Bazar pořádaný v prosinci naší jednotou ve prospěch Sokolovny se nad očekávání velmi dobře zdařil, vynesl \$921.71 čistého užitku, což jest pro nás zajisté obrovská suma, z čehož jest též vidno, že náš podnik i mezi širším obecnstvem příznivce a podporovatele má, kteří jeví zájem na naší věci. Navštívilo bazar asi 600 osob, z kteréhožto celku sotva šestý díl na br. Sokoly připadá, čehož by si měli bratři povšimnouti.

Povzbuzení a posilnění tímto zdarem vstupujeme do druhého roku trvání našeho podniku, jenž hned ve svých počátcích zlomyslně ničen byl, my však dočkali se začátku roku druhého plni naděje na brzké uskutečnění našeho cíle.

Stavební výbor svorně a neúmorně takřka s mravenčí pílí vyhledává všemožné prostředky ku získání sebe menšího obnosu, který hned ukládá a opatruje, co též splacení poloviny hypotéky totiž \$1400.00 dosvědčuje, zbývá nám tudíž celkem dluhu \$1400.00 ze pěti tisíc, které naše jednota za pozemek dala. V jednom roce zapláceno \$3600, v kterémžto obnosu jen několik set dollarů na akcie půjčeny jsou, poněvadž však od místních spolků a obecnstva, neboť venkovní sbory zavřely nám dveře dobročinnosti. Nejen že jsme byli odmítnuti, ale již tomu rok, co akcie byly vydány a dosud 6 sokolských sdružených sborů neodpověděly aniž akcie vrátily a ze zkušenosti čerpáme mravní naučení: "Pomozme si sami a pomáhejme jak nám bylo pomozeno", ač sbor náš nikdy tak neučinil, neodmítnuv žádnou žádost o podporu, naopak vždy jsme štědrými byli, vydány sta dollarů na dobročinné účely, jak záznamy dokazují.

Volba úředníků ponechána na výroční měsíc, kdy inkorporace našeho sboru vyzvednuta byla, totiž do dubna, což učiněno dle zákona státního o inkorporacích, pak budou zvoleni úředníci na dobu, jakou bude sbor sám chtít, totiž asi do prosince jako vždy.

Přeji všem bratřím šťastný nový rok. Na zdar!

S. Stiegler, dopisovatel.

Cleveland, O., 3. ledna 1901. — (Ze sboru Sokol "Cleveland"). — V minulém dopise sice jsem podotkl, že jsem moji dopisovatelkou činnost z podstatných důvodů dokončil, avšak pod dojmy, jaké na mne učinilo vystoupení našich cvičenců a na přání chápu se péra, bych sdělil veřejnosti zprávu o veřejném cvičení našeho sboru.

Jako každoročně pořádaly místní sokolské sbory veřejné cvičení buď na Vánoce neb na Nový rok, tak tomu i letos bylo. A ač sbor náš vystoupil až po obou druhých sborech, zajisté nezůstal pozadu, neboť jak z různých úsudků návštěvníků všech cvičení vysvitá, může se sbor náš — ač nejmladší — směle zařaditi po bok nejstaršímu místnímu sboru Sokolu Čech.

Náš sbor pořádal veřejné cvičení cvičících členů, čekanců, žáků, Sokolek a žaček na Nový rok odpoledne. Návštěva cvičení byla četná a to tím utěšenější, že dostavili se po většině rodiče dětí, jež cvičení navštěvují a tu mnozí, jak bylo lze pozorovati, velmi se nad výkony svých dětí potěšili, neboť každé vystoupení dítěte bylo sledováno s velkým napjetím a působilo na veškeré přítomné hlubokým dojmem.

Cvičení zahájili žáci v stáří od 6 do 10 roků, v počtu 22, cvičením prostným, načež vystoupili starší žáci, totiž od 10 do 14 roků stáří, v počtu 28, taktéž v prostných cvičeních. Obé bylo ku spokojenosti provedeno a po ukončení hlučným potleskem odměněno. Při těchto cvičeních bylo zapotřebi jen trochu větší ráznosti při provádění obrátů a zvláště při pohybech jednotlivých částí těla, čímž bylo by se cvičení mnohem lépe vyjímalo.

V třetím čísle vystoupily Sokolky a žačky v počtu 25, ve cvičení s tyčemi. Zde podotknouti dlužno, že vystoupení odrostlých, ano již dospělých dívek, společně s malými žačkami se naprosto nesrovnává a zvláště ne, když ty dospělé provádí výkony hůře, — ano docela zmateně, neznajíce tolik co ty maličké — což působí na diváka velmi špatný dojem. — I zde dlužno říci, že při pohybech a obratech bylo pozorovati velkou lhostejnost a nedbalost (zvláště u těch velkých), která jest jen u těch maličkových omluvitelná. Jinak se cvičení líbilo, což také obecnstvo potleskem projevilo.

Následovalo vystoupení cvičících členů, kteří, jelikož na počet jsou slabí, vystoupili společně s čekanci. Celkem jich bylo 18. Jejich číslem bylo cvičení s tyčemi, o němž možno říci, že bylo

velmi složité, ne snadné k provedení (zvláště v menší místnosti) a pro diváka v tak rychlých obrazech a pohybech skoro těžko pochopitelné, leč doznati důžno, že bylo provedeno ku těm cvičitelům k všeobecné spokojenosti, začež odměnění byli dlouhotrvajícím potleskem.

Nemálo zajímala dětská hra "Stínání kohouta", která přítomné obecenstvo velice rozveselila, však za to poraženého kohouta vždy zarmoutila.

Taktéž I. a II. družstvo na koni na šif a koze na děl, jakož i žáci ve hře kuželkové těšili se všeobecné pozornosti a byli odměněni potleskem.

Zvláště však bylo sledováno cvičení I. družstva na hrazdě, II. družstva na koni na děl a III. družstva na koze na šif. Nejvíce ovšem poutalo pozornost cvičení na hrazdě, na niž necvičilo jich sice mnoho, však svými volnými, velice obtížnými výkony dobyli si zvláště pochvaly. Tam mimo jiných slavili své triumfy Panka, Maxa, Šlapák a j.

Pro obecenstvo však nejzajímavější byla hra "Honec a zajci". Tu ze smíchu nikdo nevyházel, vzdor tomu, že pronásledovaný ze všech stran nelitostně byl šlehán, při čemž nejvíce a nejčastěji "dostal" Emil Šlapák, který — chudák — zmořen jsa od ran, nemohl se dosti rychle na koně vyšinouti.

Úspěšně provedeno bylo též poslední číslo programu, jež bylo vyplněno zajímavou hrou se zpěvy, již provedly Sokolky a žáčky. Zde důžno opět podotknouti, že ty velké mezi ty maličké se nebudí, aspoň ne ve hře, a zvláště ne, když maličká Vaiglona po svém zpěvu předstoupila před velkou, s níž chtěla zaměnit místo, tato hlasitě anglicky "dala ji košíčkem" a poslala ji k jině. To rozhodně rušilo celkový dojem. Jinak hra se zamlouvala a byla důstojným zakončením programem.

Po ukončení programu cvičebního uděleny byly ceny z nejpilnější návštěvy cvičení následujícím: 1. Jos. Šatava, zlaté pero; 2. Jos. Šlapák, zlaté pero; 3. Vac. Pánka, kapesní nožik. — Z děvčat obdržely: 1. Lizzie Vacík, hedvábný šátek; 2. Růžena Nová, hedvábnou šálku.

Všichni účinkující byli pak poděleni dárky, načež cvičitel br. Jos. Štíbr vřelými slovy poděkoval cvičencům a žactvu za návštěvy cvičení, za jejich poslušnost při cvičení, i vybědl je k další činnosti, podotknuv, že toto jest pouze začátek naší práce. Taktéž poděkoval et. obecenstvu za hojnou návštěvu i žádal o další přízeň pro sbor Cleveland. Tim byl odpolední program vyčerpán.

Hlavní zásluha o zdar tohoto vystoupení ovšem náleží našemu cvičiteli br. Jos. Štíbrovi, který veškerá cvičení pečlivě sestavil a nastudoval; dále chvalitebno jest, že měl hlavně na zřeteli cvičení prostná a cvičení s tyčemi, neb ty se velmi pěkně — i při pochybeném provedení jich — vyjmají. Za to nechť přijme vřelé naše díky!

Jednu výtku však dovolím si našemu cvičiteli br. Jos. Štíbrovi udělit: Jako roku minulého — kdy byl jsem na to upozorněn, leč nezmínil jsem se o tom — tak i letos, dostavil se opět ve fraku a ne v stejnokroji, ač většinou jak letos tak i loni byli Sokolové v stejnokroji. Je snad ten náš stejnokroj pro cvičitele br. Štíbra příliš jednoduchý? Nebo snad si vzal příklad z oněch chicagských vyslanců na sjezdu omažském? Výmluva, že by ho byl neměl vypiglovat, přece od něho nepostačí! Či snad se chtěl od nás lišiti? Vždyť jsme si přece všichni stejně rovni! Jinak jest mu všechna čest!

Pochvalné zmínky zasluhuje též pořádací výbor se starostou V. Tittlem v čele, který všemožně o udržení pořádku se přičiňoval, což se mu také podařilo.

Večer byla zábava taktéž čteně navštívena a při hudbě naši sokolské kapely, za řízení Sokola K. Tajerleho, střídaly se národní tance, jako beseda, čtverylka a j. v zápětí za sebou a naši bujaři Sokolci v čele capt. Carluse vířili o závod. Rozdíl cen tu bylo nemožno, neboť všichni si ji perně zasloužili. Případla tudíž jejich vůdci capt. Don Carlusovi!

Výroční naše vystoupení se tedy v každém ohledu vydařilo a v súdek zajisté jest nanejvýš uspokojivý.

K závěrku nesmím opomenout oznámit, že sbor náš pořádá maškarní ples s cenami v pondělí, dne 28. ledna ve své Sokolovně. Tedy na shledanou! Na zdar!
Frank Skala,
sborový dopisovatel.

Pro nedostatek místa

odloženy články "Tělesná cvičení v škole a doma", "Závod v házené do koše" a "Fysiologie tělesných cvičení."

Zasílejte ve prospěch německým ohrožených jednot sokolských v Čechách upotřebené známky poštovní, korrespondenční listky s pohledy měst a podobné poštovní tiskopisy redakci tohoto listu, jež je do Čech zašle.

Dr. K. Štulík,
525 So. Lincoln St., Chicago, Ills.

Zápisy o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, 7. ledna 1900. — Starosta Al. Wokal zahájil v určitý čas schůzi.

Zápisy o poslední schůzi po přečtení přijaty.

Záležitost stran protestu župy Západní ponechána do příští schůze.

TJS Philadelphia žádá o poshovění s poplatkem, to samé i jednota z Crete a oběma povoleno.

Pizeňský Sokol zasilá zprávu za třetí čtvrtletí.

TJS Budivoj " " " "

" Žižka v Bruno, Neb., zasilá zprávu za 3. a 4. čtvrtletí a 10c. poplatek na sjezd, úhrnem \$9.20.

TJS Podlipný zasilá 10c. poplatek na sjezd, \$11.00.

" Westfield zasilá zprávu za 3. a 4. čtvrtletí, \$7.30.

" Omaha " " za 3. čtvrtletí a \$21.90.

" Svornost " " za 4. " a \$3.20.

Jed. Tyrš Cedar Rapids zasilá zprávu za 3. čtvrtletí a \$27.20.

T. J. Čechie zasilá 10c. poplatek na sjezd, \$8.00.

TJS v Black Wolf, Kans., zasilá zprávu za 4. čtvrtletí.

" St. Louis zasilá zprávu za 2. a 3. čtvrtletí a \$68.50.

Sokol Čes.-Zábavní zasilá zprávu za 3. čtvrtletí a \$12.40.

TJS. Fügner zasilá zprávu a poplatek.

" Čech v Clevelandu žádá náhradu stran dodavatele klobouků, v obnosu \$4.25, což povoleno.

TJS New York žádá, by se jí nechal vypracovat datum na 1. cenu, kterou 1. četa obdržela při posledních závodech v Clevelandu a zároveň by se udalo i místo a kolikáté závody to byly. Věc odevzdána výboru, který měl zaopatření cen na starosti. Zároveň žádá záslužní listiny pro bratry J. Michálka, J. Fialu a F. Holuba, jež povoleny.

Následující účty byly k vyplacení odkázány: J. Kadlec, cestovné \$1.50, F. Hroch \$1.82, V. Vančura \$2.08 a tajemníku poštovné za 9 měsíců, 88c.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein,
tajemník.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc pros. 1900.

Příjem:

Prosinec 5.	TJS Jiří Poděbrad v Clarkson, za III. 1900	3 60
	" Svornost v Morrisani za III. 1900.....	3.20
	Č. Z. Sokol v Clevelandu.....	12.40
	TJS v St. Louis, Mo., za II. a III. 1900....	68.50
	Za dvě knihy III. slet všesokolský.....	.60
" 7.	TJS Žižka v Bruno, Neb., za III. 1900.....	3.20
	" Hvěz. Záp. v Bl. Wolf, Ks., za IV. 1900	3.25
" 10.	" Čechie v Chic., 10c. poplatek na sjezd	8.00
	" Tyrš v Cedar Rapids, za III. 1900.....	27.20
" 12.	Za vzorek nákrčníku.....	.25
" 17.	TJS Omaha, Neb., za IV. 1900.....	21.90
" 18.	" Podlipný v Detroit, Mich., za III. 1900	11.00
" 19.	" Westfield, Mass., za III. a IV. 1900....	7.30
" 22.	V. V. Slovenský Sokol v N. Y. za 20 knih	1.00
	povelů od J. Mendika.....	.20
" 26.	TJS. Žižka v Bruno, Neb., za IV. 1900....	3.00
	" " " " 10c. popl. na sjezd....	1.50
" 29.	Sokol Čech v Clevelandu, za III. 1900.....	46.90
" 31.	Úroky z bondů za čtvrté čtvrtletí 1900.....	3.00
	Za ohlášku v Sok. Am.....	30.00
		\$256.00
	Hotovost z min. měsíce.....	\$523.27
	Úhrnem.....	\$779.27

Vydání:

Prosinec 12.	Za vyplnění diplomů pro TJS Schenectady,	
	br. J. Kopecský.....	.50
" 21.	Za napsání 4 titulů na knihy pro přeb. ze	
	závod. L. I. C., br. J. Kopecský.....	2.00
" 23.	Pořadatel S. A. za prosinec 1900.....	20.00
" 31.	Za 3100 výt. S. A. s přílohou 4stránkovou pro	
	pros. 1900, poštovné i s výpravou.....	116.95
	Úhrnem.....	\$139.45

Příjem..... \$779.27

Vydání..... 139.45

Hotovost \$639.82 a sice fond pro př. báh evič.	42.85
Fond pro příští sjezd v Milwaukee.....	137.80
U. S. bondy v kupní ceně.....	339.00
Hotovost skutečná.....	120.17

\$639.82

Jan Černý, jednatel.

Členové novi a vyloučení.

— Do sboru Sokol "Cleveland" přijati Albert Baley, Frank Pedal, Alb. Kavan a Vác. Brudna. S přestupní listinou odstoupil Josef Urbánek. Vác. Tittl, star. Frank Skala, jedn.

— Do TJS v Bohemii přijmut dne 14. srpna 1900 Anton Bartík. V celoroční schůzi dne 29. pros. přijati: Sokol Fr. Sobišek a Jos. Klečák. Na zdar! Fr. Huml, taj.

— Do TJS Čech v Clevelandu přijati Stanley Fisher, Jan Stupka, Josef Král a Josef Sikora. Navrženi Voj. Benda a Jan Hlavin. Vác. Štibr, star. Fr. Vondrašek, taj.

— Do Sok. Jed. Blesk přijati: Kořínek Jaroslav, Kilian Fr., Schwanhauser Leop., Zelenka Jindřich, Kareš Jaroslav, Bambuch Fr., Hřebík Rud., Josef Coufal, Jos. Charvát, Vinc. Stach a Josef Dítě. — Odstoupili: Louis Benick a Cyril Navrátil. — Vyloučení pro neplacení Frant. Pluhař, Aug. Desort, Jakub Vonásek, Vojt. Vladař, Frant. Soukup, Karel Český a V. E. Hirschauer. — Na zdar! S. Stiegler, jed.

— Do Sok. Jed. Philadelphia přijmuti Jindřich Drahokoupil a Frant. Tuma. — Na zdar! V. Morávek, taj.

— Do TJS Milwaukee přijati: Vojtěch Svoboda a Fr. Grue-ner; vyloučen Fr. Bilda. — Na zdar! Ant. Šabart, taj.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VYBOR NARODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71 st. Al. Wokal, starosta, 1 Skillman Ave., L. I. City, N. Y.; F. Vozáb, nám., 374 Rowson st., L. I. City; Jan Černý jed., 437 E. 71st St. Max Grabenstein tajemník, 3493—3rd Ave.; F. Lier, pokladník, 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: Jos. Kadlec, Jan Pavlík a Ant. Jahoda; výbor účetní: Fr. Vozáb, Fr. Hroch a Vác. Vančura. Náčelník J. Štibr 84 McBride st., Cleveland, O., podnáč. Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia., a Ant. Haller, Chicago, Ills.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

Ustř. výb.: st. Vác. Hampl, náměstek Al. Bláha, jed. J. A. Kne-
dhan 420—424 E. 71st St., N. Y., pokl. K. Řehoř, náč. Fr.
Bartuněk 318 E. 71st St., podnáčelníci I. Václav Křížek, II.
J. Uher, fin. výbor Al. Bláha, V. Křížek. — Schůze každou 1.
sobotu v měsíci v 8 hodin večer, v Sokolovně 420—424 71. ul.

SOK. JED. BLESK Baltimore; (schůze 3. pátek u br. Jos. Klečky
1513 Ashland Ave.), Sylv. Stiegler, dop., 1006 N. Castle St.

T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) jedn.
Fr. Huml.

T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., (3. pondělí), taj. Fr. Hroch 457
Rodney st.

SOKOL CLEVELAND, (3. neděle v Sokolovně, roh Central ave. a
Plymouth st.), taj. Frank Skala, 16 Beckman St.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; (2. neděle v Sokolovně, čís. 6
Wendal ave.), taj. Fr. Vondrašek, 111 Petrie st.

SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev. O., (schůze 1. pátek v Sokolské
síní) Frank Cais, 562 Dennison Ave.

T. J. S. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (první pondělí v Sokolovně,
roh Erskine a St. Antoine sts.) taj. Jos. Janeček 698 Antoine st

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek v Sokolovně,
roh Tillman a Ash ul.), taj. Boh. Masák, 15 Nall Ave, účetní
Jos. Vimer 176 Rollins st.

T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (2. sobotu v Sokolovně),
taj. Jan Kroupa, Box 211.

T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., (2. sobotu u Wokala, 1 Skill-
man ave.) taj., M. Beneš, 85 Sherman st., Rawenswood, L. I.

T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhý pondělí, roh 9. ul. a 15. ave.)
Vác. Krásný, 473 Belmont ave.

S. J. SVORNOST, Morrisania N. Y., (1. neděle) taj. Jan Duda 777
Melrose ave.

T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E.
71st St.) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St.

SOK. JED. PHILADELPHIA, Pa., (4. neděle v měs., v Sokolo-
vně, roh Orianna a Girard Ave.) taj. V. Morávek, S. W. Corner
Front & Master Sts.

T. J. SOKOL Schenectady, N. Y., schůze 1. a 3. pondělí v místn.
A. Říhy, Bohemia House, Ellis st., M. Pl. — Taj. Aug. Sokol,
P. O. B. 466.

T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. středu v Sokolovně, 118
& 120 Meadow st.), jed. Fr. Náhlovský, 8 Fowler st.

Župa Střední, sídlo v Chicagu, Ill.

Noví úředníci župní na 1900: Náč. A. Haller, 818 So. Ashland
Ave., podnáčelníci Jos. Pokorný a Fr. Holub; taj. Jos. Šlauf 1528
S 41st Ave.; pokl. Vác. Vonásek.

PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek), taj. Vil. Kroužilka, 722 W 12th
Boulevard.

SOKOL CHICAGO, Chic., (1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie
ave), taj. F. Stengl, 1060 So. Kedzie Ave.

TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. pondělí v síni "Čechie" 32—34
Emma St.), taj. Anton Havlík 525 Evergreen Ave.

T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., (1. a 3. čtvrtek u T. Andrie 1333--35
So. 40th Court), taj. V. Bartoš, 1411 So. 42 Ave.

T. J. S. VLASTÍ, Chicago, Ill., (3. neděle v č. 3000 Union ave., roh
30. ul.) taj. Vác. Vránek 692 Jefferson st.

ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu v síni Slovanské
Lípy), Jan Hrubý 1123 So. 11th St.

TĚL. J. SOKOL, Milwaukee, Wis.; (2. a 4. čtvrtek v Čes. Am. Síní)
Ant. Šabart, 1312 Vine St.

T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh
9. ul. a Allen Ave.), taj. Dvořák Jan 915 Allen Ave.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ustř. výb.: Starosta A. Kment, 1245 So. 15th St., taj. J. R. Fiala,
1718 So. 8th St., náčelník Boh. W. Bartoš, 1418 Rear Popleton
Ave., John Mathauser, Fr. Máchal a Jos. R. Fiala. — Schůze
každý 3. čtvrtek v Sokolovně.

T. J. S. KAREL JONAŠ, Abie, Neb., (1. neděle) Fr. Marušák, taj.
TJS. HVĚZDA ZAPADU, Black Wolf, Kansas, (1. neděle), taj.
Jos. Jiříček.

T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný.

TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděle v Sokolovně, 7th
ave., bet. 2nd & 3rd st.), taj. F. Filip, Security Savings Bank.

T. J. S. JIŘÍ FODĚBRAD, Clarkson, Neb., taj. J. D. Koza.

T. J. SOKOL, Crete Neb., (2. neděle ve své síni), taj. Mat. Kuncl.

T. J. S. KOMENSKÝ, Humboldt, Neb., taj. B. Ninger.

T. J. SOKOL, Linwood, Neb., (1. neděle), taj. Frank Dočekal.

T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděle v Central Hall bratři Jichů), Fr.
Hrdý, jed.

T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. K. Špalek 1227 So. 15th St.

T. J. S. Plattsmouth, Neb., (2. pondělí) taj. Jos. J. Nejedlý.

T. J. SOKOL, Prague, Neb., (2. pond.), Tom. Vlasák, zap.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., (3. pondělí), taj. V. Sudík.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. (1. pon.) taj. F. Benák, 18th & N st.

T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; (2. a 4. neděle), jed.
J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jan Černý, jednatel výk. výb. N. J. S., 437 E. 71st St., New York,

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKEHO“ buďtež zasílány pořadateli.

Nové knihy.

Na skladě u výkonného výboru
Nár. Jed. Sokolské:

1. Tyrš Mir., Dr.: Základové tělo-
cviku\$1.00
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na
koni na šíř10
3. Jindř. Fügner: Životopis10
4. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho
směr a cíl.—Komenský Jan Amos
a jeho snahy tělocvičné. Obě za. . .03
5. Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná
cvičení ve starém věku65
hry mládeže45
6. Kožíšek Fr. Cvičební večery na
hradě12
7. „ 100 příkladů cvičení
prostných18
8. Hron Karel: O cvičební soustavě20
9. Mendík Jan: Povelky ku podrob-
nému procvičení poř. cvičení05
10. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a
řeči Dra. Mir. Tyrše.
— Povšechné úvahy o věci Sokol-
ské, I. 1.25
11. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.
pro školy a spolky32
12. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro
pro školy; I. Bez nářadí15
13. Klenka Jos.: Těl. hry pro školy;
II. S nářadím25
14. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik20
15. „ „ Hry míčem pro
veselou mládež15
16. Horálek Fr.: Perem Sokolím, se-
šit 1—420
17. Horálek Fr.: Na přední stráž05
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na
bradlech18
19. III. slet všesokolský v Praze30
20. Tyrš Mir. Dr. stručný nástin živo-
ta a působení jeho10
21. Veselý J. Z.: Těl. pro školy nižší
a střední20
22. Klenka Jos.: Cvičební večery na
kruzích10
23. Kurz Vilém: Úvod do Těl. školské-
ho32
24. Vaníček Kar.: Sokolské epištolky
od 1. do 4. sešitu, jeden výtisk .. .02
25. Ploc Kar.: Návod o prvé pomoci
při úrazech a nehodách25
26. Dlouhý Fr.: Tělověda a zdravově-
da50

Knihy tyto, pokud zásoba
stačí, zasílá vyplacené jednatel vý-
konného výboru tomu, kdo při ob-
jednání pošle výše udanou částku
buď ve známkách, nebo poukázku
poštovní.

JAN ČERNÝ,

437 E. 71st St.,
New York City.

“SOKOL”,

časopis věnovaný zájmům tělocvičným, za-
ložený r. 1871. Drem. Mir. Tyršem vy-
chází redakci Dra. Jos. E. Scheinera
jednou za měsíc o 3—4 arších a přináší
poučné články o tělocviku, organizaci
spolkové, články technické z pera před-
ních pracovníků sokolských. Dále pří-
náší zprávy o tělocviku ze zemi slovan-
ských i ciziny, feuilleton, různé zprávy
a pod.

Předplatne na rok do Ameriky obnaší \$1.10.

Adresa: “Sokol”, Praha,
Václavské náměstí číslo 70.

Všichni Sokolové

měli by znáti:

Úvahy a řeči Dra. Mirosla-
va Tyrše. Pořádá Dr. Jos. E.
Scheiner.

I. Povšechné úvahy o věci so-
kolské. — Díl prvý 25c. Díl dru-
hý 25c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů neb u jednatele výkonného vý-
boru N. J. S.

Naším cvičitelům!

Cvičební večery na koni na
šíř. Sestavil František Kožíšek.
Cena 10c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

Praktická pomůcka!

Povely ku podrobnému pro-
cvičení pořadových cviče-
ní. Sestavil Jan Mendík, spol.
cvičitel N. J. S. Cena 5c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

Naše evangelium!

Sokolstvo, jeho směr a cíl.
Úvahy Karla Vaníčka. Cena 2c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

LÉKEM

pro chorobné a slabé
a blahodárným ná-
pojem pro zdravé
jsou

pravá

přírodní

vína

z našich

Naše vinné
BRANDY

v Sonoma

vlastních

jsou výborným
domácím
lékem.

County,

vinic

Žádejte naše
zboží od Vašich
obchodníků a
nemažte-li je na
skladě, pište
nám o ceník a
další
podrobnosti.

California.

F. Korbel & Bros.,
684-6 W. 12th St.,
Chicago, Ills.

FR. KUBOVETZ

chová na skladě

nejlepší obuv

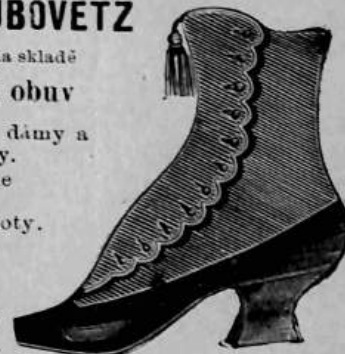
pro pány, dámy a
dítky.

Mu výt-čue
unio é
Douglas boty.

1409

Ave. A,
roh 75. ul.

New York.

Kde najdem to pravé?

V PLZENSKÉ PIVNICI

v čísle 1616 Broadway,

CLEVELAND, O.,

jest pravé z měšťanského pivovaru z Plzně
a výborný ležák z Plzeňského pivovaru
v Clevelandu, jakož i všechno obě-
stvení a doutníky nejlepší jakosti. —
Elektrické osvětlení a větrník pro
ochlazení. V přízeň se poroučí

F. J. Truneček.

JAN ČEPEK
pozemkový, na oheň a

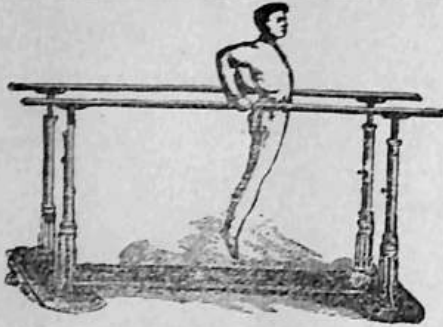
→* život *←

pojišťující jednatel,

ÚŘADOVNÝ:

318 E. 73. ul., N. Y. a 367 Woolsey Av. L. I. C.

Chicagský oznamovatel.

JOHN GLOY,
MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.
OFFICE,
27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
pro pány i dámy.

Ovičebnístředice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

nejlepším domácím a importovaným pravým pšenišským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.

Navštivte jej!

613 W. 18. ul. - Chicago.

Oznamujte
v "Sokole Americkém".

Bližší sdělí F. Lier,
410 E. 71st St.,
New York.

Učme se od začátku!

Základové tělocviku.

Sepsal Dr. Miroslav Tyrš. Cena \$1.00. Objednávejte buď u svých sborů nebo u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

RANHOJIČ,

323 SO. LINCOLN ST.

Může býti zavolán z kterékoliv lékárny v Chicagu:

- Telefon: West 1092. -

V lékárně p. C. G. Foučka, roh 18. ul. a Center Ave.
večer od 6.30 do 8 hodin.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.
Učitel kresby na Vyšší škole.
Úřadovna, 1315 záp. 16. ul.
blíže California Ave.,
Chicago, Ill.

JOHN J. DVORÁK & SPOL. Sokolské stejnokroje!
Sokolský kroj cvičební!
oděvní a zakázkoví krejčí,
598-600 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.

„SOKOL AMERICKÝ“, orgán Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severní Ameriky, vychází 15. každého měsíce redakcí Dra. Karla Štulíka v Chicagu, 525 So. Lincoln St. — Předplatné do Čech 1 zl. 50 kr. přijímá výpravčí Fr. Lier, 410 E. 71st St., New York City, N. Y.

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl to také ihned výpravčímu. Z poukázky není vidno, kdo jest zasílatelem, a to působí obtíže jak při výpravě tak i při vybírání peněz na poště zdejší.

V New Yorku, v květnu 1897.

Nár. Jed. Sok. ve Spoj. Státech Sev. Am., vydavatel „Sok. Am.“

ATLAS BREWING CO.,
dříve Česká Pivovarnická Spol. v Chicagu
684 - 706 BLUE ISLAND AVE